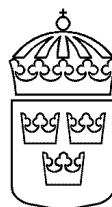

Riksdagens protokoll 1994/95:56

Tisdagen den 7 februari

Protokoll
1994/95:56

Kl. 14.00 – 16.19

1 § Justering av protokoll

Justerades protokollet för den 26 januari.

2 § Meddelande om ändring i kammarens sammanträdesplan

Talmannen meddelade att tidigare aviserat plenum onsdagen den 15 februari var inställt.

3 § Anmälan om frågor

Anmälades att följande frågor framställdes

den 1 februari

1994/95:261 av *Bo Finnkvist* (s) till utrikesministern om minröjare
1994/95:262 av *Marianne Andersson* (c) till statsrådet Leif Blomberg
om asylsökande judar från f.d. Sovjetunionen

den 2 februari

1994/95:263 av *Ulla Hoffmann* (v) till statsrådet Leif Blomberg om
avvisning av asylsökande
1994/95:264 av *Wiggo Komstedt* (m) till kommunikationsministern om
taxilegitimation
1994/95:265 av *Eva Björne* (m) till justitieministern om spärrade
obligationer

den 3 februari

1994/95:266 av *Sven-Erik Österberg* (s) till jordbruksministern om
skogliga utbildningsorter
1994/95:267 av *Yvonne Ruwaida* (mp) till försvarsministern om trans-
port av materiel till Pakistan
1994/95:268 av *Yvonne Ruwaida* (mp) till försvarsministern om kost-
naden för staten på grund av Pakistans arméchefs besök m.m.

Prot. 1994/95:56
7 februari

Svar på frågor

1994/95:269 av *Dan Ericsson* (kds) till statsrådet Leif Blomberg om asyl för judar från f.d. Sovjetunionen

1994/95:270 av *Dan Ericsson* (kds) till arbetsmarknadsministern om utbildning för uppsagd personal i kommuner och landsting

Frågorna redovisas i bilaga som fogas till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 7 februari.

4 § Svar på fråga 1994/95:261 om minröjare

Anf. 1 Utrikesminister LENA HJELM-WALLÉN (s)

Fru talman! Bo Finnkvist har frågat mig om jag avser att ta initiativ för att få i gång produktionen av en prototyp av en minröjare, vilket skulle ha hindrats på grund av olika turer i statliga verk och myndigheter.

Liksom frågeställaren är svenska regeringen i hög grad medveten om de svåra problem som de otaliga utlagda minorna utgör i en lång rad länder.

Frågan om särskilt inhumana vapen får en allt större uppmärksamhet på det internationella planet. I höst äger en översynskonferens rum om konventionen om särskilt inhumana vapen under svenskt ordförandeskap. Den viktigaste frågan vid konferensen är revideringen av protokollet om landminor, som hör till konventionen.

Som bekant har Sverige framfört krav på ett totalförbud för antipersonella landminor som omfattar användning, utveckling, produktion, lagerhållning och internationell handel. Målet är att få till stånd ett internationellt totalförbud mot truppminor.

Varje dag skördas ett stort antal oskyldiga offer av minsprängningar. Dessutom utgör kvarliggande minor ett hinder för återflyttning och jordbruk samt medför att risken för konflikt kvarstår.

Problemet med kvarliggande minor måste få en snar internationell lösning. Att medverka här till är en högt prioriterad uppgift för regeringen.

Sverige kommer därför att fortsätta sina bidrag till minröjning i några av de hårdast drabbade länderna.

I sammanhanget bör noteras att en särskild samordnare för minfrågor har tillsatts i Utrikesdepartementet för att förstärka våra insatser på detta område.

Vad så gäller den mekaniska minröjare som den förra regeringen anvisade medel för i juni 1994 kan jag säga att det är ett ärende som på uppdrag av Styrelsen för internationell utveckling handhas av Försvarets materielverk. Jag har erfäratt att upphandlingen fördröjts av olika skäl men att den nu är i full gång. Om inga nya komplikationer tillstöter kan utrustningen prövas under fältmässiga former i höst.

Att statliga medel satsats på detta projekt skall ses mot bakgrund av det stora behovet av nya effektiva metoder för att göra minröjningen såväl snabbare och mera kostnadseffektiv som mindre riskfylld för den röjande personalen.

Med nuvarande metoder tar det mycket lång tid att klara denna uppgift. Om projektet håller vad det lovar skulle detta innebära ett tekniskt framsteg för den humanitära minröjningen.

Anf. 2 BO FINNKVIST (s)

Fru talman! Jag tackar utrikesministern för svaret på frågan. Detta är ett mycket angeläget ärende, vilket också framgår på ett utmärkt sätt av svaret. Landminor är ett hemskt stort bekymmer i länder som har varit i krig.

Idén till minröjaren har rönt rätt stor uppmärksamhet, även internationellt. UD har som sagt beviljat ett anslag för tillverkning, i juli 1994, men någon tillverkning har inte kommit i gång. Idégivaren eller uppfinnaren av den aktuella minröjaren skulle säkert ha haft en prototyp klar redan i dag om man hade beslutat sig för att gå den vägen.

Nu har ärendet hanterats på ett sätt som mycket väl kan väcka miss-tänksamhet hos uppfinnaren om att han kommer att bli av med projektet. Det är tyvärr så det är.

Det handlar om en firma i ett område i övre Klarälvsdalen med hög arbetslöshet. Jag tycker att uppdraget borde ha gått direkt till den firman.

Är utrikesministern beredd att svara på om inte det vore naturligt?

Anf. 3 Utrikesminister LENA HJELM-WALLÉN (s)

Fru talman! Ett enskilt ärende, och framför allt ett enskilt upphandlingsärende, kan jag inte ha någon åsikt om. Det ankommer på verk och myndigheter att handlägga det.

Vad jag gör är att tydliggöra regeringens stora intresse av att projektet kommer till stånd. Det är därför man tidigare har anvisat medel. Jag tror att det kan vara bra att frågan uppmärksammas i riksdagen så att den upphandling som nu är på gång får avslutas och att projektet kommer till ett lyckligt slut och provas i verkligheten. Det är min önskan.

Som jag sade tidigare är minproblemet så ofantligt stort. Kan vi från svensk sida göra mera för att hitta tekniska lösningar på denna svåra fråga är det mycket, mycket välkommet.

Anf. 4 BO FINNKVIST (s)

Fru talman! Jag har förståelse för att jag inte kan få ett direkt svar, men jag har tagit upp frågan för att andra skall uppmärksamma hur ärendet på ett mycket olyckligt sätt har fördröjts.

Jag tycker personligen att det skulle vara helt naturligt att den som uppfinner en sådan här apparat i varje fall skulle få tillverka en prototyp med de medel som har beviljats.

Därmed tackar jag för svaret på frågan.

Överläggningen var härmed avslutad.

Prot. 1994/95:56
7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Prot. 1994/95:56
7 februari

Svar på frågor

5 § Svar på fråga 1994/95:249 om elallergi

Anf. 5 Socialminister INGELA THALÉN (s)

Fru talman! Lennart Fridén har frågat mig vilka åtgärder jag ämnar vidta för att intentionerna i riksdagens beslut rörande elöverkänslighet skall genomföras.

Många av de frågor som togs upp i bostadsutskottets betänkande om elöverkänslighet har behandlats i en utredning som Socialstyrelsen överlämnade till Socialdepartementet nu i januari. Utredningen har, med hjälp av ett stort antal experter, gjort en sammanställning och värdering av den kunskap som finns i dag om bl.a. sambanden mellan elektromagnetiska fält och elkänslighet. Utifrån de forskningsresultat som finns i dagsläget konstaterar utredningen att det än så länge inte går att finna något samband mellan elektromagnetiska fält och de symptom som knyts till elkänslighet.

Jag vill dock understryka att även om det inte finns ett vetenskapligt fastställt samband skall problemen med elkänslighet tas på allvar. De upplevda symptomen orsakar de elkänsliga stort lidande och är ofta orsak till nedsatt arbetsförmåga.

För att relevanta åtgärder skall kunna genomföras är det, som Socialstyrelsen framhåller, angeläget med en helhetsbedömning av den elkänsliges totala miljö och livssituation. Hänsyn behöver tas till brister i miljön som den elkänslige vistas i. Det kan gälla ventilation, ergonomi, belysning och städning men också den samlade arbetssituationen. Det är viktigt att den som har besvär med elkänslighet tas väl om hand av hälso- och sjukvården och utreds förutsättningslöst.

Under våren kommer Socialstyrelsen, Elsäkerhetsverket, Boverket, Arbetarskyddsstyrelsen samt Statens strålskyddsinstitut att gemensamt överväga vilka åtgärder som kan vara nödvändiga att vidta för att begränsa exponeringen för elektromagnetiska fält.

Exempel på andra projekt som berör elkänslighet är Boverkets och Arbetarskyddsstyrelsens utvärdering av bostadsanpassningsbidrag till elkänsliga i Karlskoga. Vidare samarbetar Arbetarskyddsstyrelsen med Arbetsmiljöinstitutet för att om möjligt kunna fastställa gränsvärden för elektromagnetisk exponering på arbetsplatser. Forskningen om elkänslighet pågår. Bl.a. finansierar Arbetsmiljöfonden ett tjugotal projekt med anknytning till elektromagnetiska fält under 1995. Det är forskningsprojekt till ett sammanlagt värde av 9 miljoner kronor, och en del av dessa projekt är tydligt inriktade mot problemen med elkänslighet.

Regeringen följer noggrant detta arbete. Socialstyrelsens utredning bereds inom Socialdepartementet, och jag är för närvarande inte beredd att ta ställning till vilka ytterligare åtgärder som kan bli aktuella.

Anf. 6 LENNART FRIDÉN (m)

Fru talman! Jag ber att få tacka statsrådet för svaret på min fråga. Det finns flera skäl till att jag ställde frågan.

Det har kommit alltför många oroväckande rapporter vid sidan av de rent vetenskapliga. Jag tänker t.ex. på en rapport som kom från TCO och SIF i höstas och som tar upp en del frågor kring dessa problem. I

rapporten pekar man på att många i dagens läge inte ens vågar rapportera sina besvär. De är rädda för att bli betraktade som underliga. Det är inte bra om det finns ett ganska stort mörkertal, vilket rapporten pekar på. Bara denna utredning tyder på att 6 000–7 000 av medlemmarna i SIF skulle vara drabbade av symtom som har med el- eller magnetexponering att göra.

Det har också förekommit en del signaler i pressen. Jag citerar inte så gärna Aftonbladet. Den tidningen tillhör inte mina liv- och husorgan. Så sent som den 9 januari fanns dock en artikel om detta oroväckande ämne, som jag uppfattade som mycket saklig och balanserad. I artikeln tog man bl.a. upp att en del av de nu berörda statliga institutionerna håller på med elsanering trots att de inte vill erkänna att det finns sådana problem. Det påpekas att det t.ex. på Socialstyrelsen finns ett stort antal anställda som är elöverkänsliga.

I Ny Teknik, nr 47, från i höstas togs också upp att detta ämne har kommit på undantag när det gäller forskningen. De forskare som har kommit en del av dessa bekymmer på spåren har inte fått den summa pengar som de har utgått från att de skulle få för att kunna fortsätta med sin forskning. Detta tycker jag är mycket oroväckande. Jag skulle önska att man gav en så klar signal även från regeringssidan att de forskningsprojekt som pågår skulle kunna fullföljas.

Anf. 7 Socialminister INGELA THALÉN (s)

Fru talman! Det här som TCO och SIF tar upp måste man självfallet, tillsammans med alla andra signaler, ta på allvar. Om man noggrant studerar Socialstyrelsens rapport finner man att det är ett bärande tema i hela rapporten att även om man i dag, med nuvarande vetenskaplig ståndpunkt, inte kan säga att det finns ett samband, vill man inte avfärda att det kan komma fram sådana rön att det så småningom blir bevisat att det finns ett samband.

Därför måste man under alla omständigheter ta problemen på allvar. Man måste framför allt ta de enskilda personernas problem på allvar. Det gäller inte minst att genomföra förutsättningslösa utredningar, vilket jag sade i mitt svar.

Så till frågan om forskning. Jag har naturligtvis reagerat på samma sätt som Lennart Fridén på den artikel han hänvisade till. Jag har undrat om det här verkligen är möjligt. Det visade sig då att det inte var på det sättet. Man väntade på en delredovisning av tidigare forskning. Den redovisningen är förmodligen klar nu. Det har gått några veckor sedan artikeln var införd i tidningen. Efter redovisningen avser man att fortsätta med den andra delen av forskningen. När det gäller forskning är det ganska brukligt att man lämnar delrapporter och delredovisningar.

Som jag sade i mitt svar finns det ett stort antal forskningsprojekt, och de är viktiga. Det är inte omöjligt att det kan bli flera forskningsprojekt inom vissa områden för att belysa viktiga frågor. När det gäller frågor om gränsvärden och om hur man skall arbeta med arbetsmiljö och bostäder vill jag än en gång peka på att man under våren skall samverka med de olika myndigheterna så att man tar hänsyn till alla olika aspekter just för att se över den enskilda individens situation.

Prot. 1994/95:56

7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Prot. 1994/95:56
7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Anf. 8 LENNART FRIDÉN (m)

Fru talman! Man famlar alltid mer eller mindre i mörker när man påbörjar forskning om gränsvärden. Jag kan bara peka på en parallell. För 10–15 år sedan började problemen med oral galvanism – även om det inte är ett adekvat uttryck – att dyka upp. De drabbade blev betraktade med en viss, för att inte säga mycket stor, skepsis. Olika forskargrupper stod mot varandra, och det drog ut ganska länge på tiden innan åtgärder började vidtas.

Jag vet att det i denna kammare finns åtminstone en ledamot, som inte sitter så långt ifrån mig, som har haft sådana här problem. När det väl gick att konstatera att det var fråga om faktiska problem, blev ledamoten botad från sin sjukdom och blev därmed av med symtomen.

Jag kan ta ett exempel från min hemstad Göteborg. För några år sedan bedrev en lärare forskning rörande problem hos lärare, skolpersonal och elever med bl.a. ständigt rinnande näsa. Jag avser att återkomma till detta.

Anf. 9 Socialminister INGELA THALÉN (s)

Fru talman! Jag tycker att det är bra att Lennart Fridén tog upp exemplet med amalgam och andra liknande bekymmer. Jag tror att de flesta av oss lärde sig ganska mycket av den diskussionen. Synsätt, förhållningssätt, forskning m.m. kring elkänslighet präglas mycket av erfarenheten från diskussionen om amalgam.

I dag kan man inte, med nuvarande vetenskapliga ståndpunkt, säga att det finns samband. Genom de rön och forskningsresultat som finns i dag kan man inte finna något samband. Men man avfärdar ändå inte möjligheten att det så småningom kan komma att bevisas att det finns ett sådant samband.

Det mest väsentliga är dock att den enskilda individens upplevelser av situationen tas på fullt allvar och att man i förutsättningslösa undersökningar inom hälso- och sjukvården utreder olika faktorer så att man inte enbart knyter sig fast vid elkänsligheten.

Anf. 10 LENNART FRIDÉN (m)

Fru talman! Jag delar helt statsrådets uppfattning härvidlag. Många gånger är flera samverkande faktorer utlösande. Man vet aldrig vilken som är den sista och avgörande. Det är vårt stora problem i dag.

Människokroppen tål ganska mycket, och tänjer sina marginaler. Det är först när marginalerna har överskridits som problemen slår till. Vem som helst av oss här kan ha någon allergi på gång, som vi ännu inte vet någonting om. Det är mycket oroväckande.

I Göteborg sade man nej till anslag till forskning, eftersom det hade gjorts ett antal kontroller på arbetshälsan. Man sade att det inte finns några sådana partiklar. De partiklar denne lärare ägnade sig åt att forska kring var mycket mindre än de partiklar som fastnar i partikelfällorna. Han fick så småningom rätt. I dag är en hel del av de problemen lösta. Man får hela tiden, precis som statsrådet säger, utgå från de subjektiva symtom som folk har.

När det gäller elsanering och möjlighet att få hjälp med sådant, behandlas folk mycket olika i olika delar av landet. Det är inte bra. En del människor kan lätt få hjälp med elsanering därför att man har förståelse för deras problem, medan andra inte får någonting alls. Det är också någonting som jag tycker faller in under det beslut som vi fattade i våras.

Prot. 1994/95:56
7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Anf. 11 Socialminister INGELA THALÉN (s)

Fru talman! Det är en av de frågor som naturligtvis kommer upp på bordet under våren i anslutning till utvärderingen i Karlskoga, Frågan blir också aktuell i den samverkan som skall ske mellan myndigheterna.

Jag delar uppfattningen att man måste ha större samstämmighet när det gäller synen på människor med elkänslighetsreaktioner och elkänslighetsproblem.

Anf. 12 LENNART FRIDÉN (m)

Fru talman! Låt mig än en gång få tacka för svaret.

Jag utgår från att vi mycket noga – både statsrådet och jag och framför allt de som är inblandade – kommer att bevaka frågan. Det rör sig om tusentals människor som har stora problem. Det är viktigt att vi respekterar var och en av dem.

Överläggningen var härmed avslutad.

6 § Svar på fråga 1994/95:257 om tredje spåret i Stockholm

Anf. 13 Kommunikationsminister INES UUSMANN (s)

Fru talman! Ewa Larsson har frågat mig om regeringen tänker medge att en tunnel för det s.k. tredje spåret finansieras genom en omfördelning av regeringens budget för infrastruktursatsningar.

Bakgrunden till frågan är enligt frågeställaren bl.a. den starka opinionen mot tredje spåret i ytläge.

Riksdagen har, i samband med behandling av investeringar i trafikens infrastruktur, uttalat att det tillgängliga investeringsutrymmet i dag inte medger ett tunnelalternativ. Vidare har man sagt att om en finansieringslösning kan åstadkommas för ett tunnelalternativ som inte inkräktar ekonomiskt eller verksamhetsmässigt på övrigt järnvägsbyggande, bör den nu förordade ytsträckningen kunna frångås. Detta säger riksdagen i sitt beslut.

För att man fullt ut skall kunna dra nytta av den omfattande upp- rustning och utbyggnad av det nationella järnvägsnätet – och speciellt de pågående utbyggnaderna av Nynäsbanan, Svealandsbanan, Arlanda- banan och Mälärbanan – som riksdagen och regeringen har beslutat om krävs att spårkapaciteten genom Stockholm ökar.

Redan i dag utnyttjas den tillgängliga kapaciteten till det yttersta under högrafik. Kapacitetsbristen blir akut när Svealandsbanan är färdig 1997. När Mälärs- och Arlandabanorna är färdigställda 1999 kommer viss trafik inte att få plats i högrafik med nuvarande kapacitet.

Prot. 1994/95:56
7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Över 80 % av alla tågresor till och från Stockholms central företas med pendeltåg, och följaktligen kommer pendeltågsresenärerna att drabbas mest av t.ex. förseningar och lägre turtäthet om inte spårkapaciteten förstärks.

Regeringen bereder för närvarande frågor som rör tredje spåret, bl.a. en överklagad detaljplan för Riddarholmen. Ärendena bereds av Miljö- och resursdepartementet och Kulturdepartementet, och regeringen avser att fatta beslut inom kort.

Anf. 14 EWA LARSSON (mp)

Fru talman! Talkvinna! Kommunikationsministern och åhörare! Jag ställer denna lilla enkla fråga till kommunikationsministern eftersom det finns en enig politisk vilja i Stockholm och detta är enade kulturarbetsares vilja. Att jag ställer frågan just till kommunikationsministern beror på att jag vill veta om vi nu kan få till stånd en långsiktig lösning. Dra inte ut längre på tiden! Lyssna på opinionen! Börja planera för en tunnel nu! Planerna är redan framtagna. Fatta därför ett beslut om en tunnel så att planerna kan sättas i verket!

Jag sitter i kulturutskottet. Därför ligger denna fråga mig varmt om hjärtat. Under de senaste sju åren har det inte funnits någon fråga som har väckt så stor debatt som den här frågan har gjort. Jag hoppas att vi kan få till stånd en långsiktig lösning.

Miljöpartiet är ett litet parti. Jag är också suppleant i trafikutskottet. Därför är jag angelägen om att man tittar längre än till år 2020, som Banverket har planerat för, när det gäller den här frågan. Man skall se längre in i framtiden och tänka på hur vi skall kunna leva upp till Rio-konventionen när det gäller luftföroreningar.

Vi vet att det kommer att behövas ännu fler spår. Precis som statsrådet har svarat måste vi bygga ut för järnvägstrafiken och den spårburna kollektivtrafiken. Det kommer alltså att behövas ännu fler spår.

Jag är också suppleant i finansutskottet. Ekonomiskt sett innebär det ju att vi spar pengar på lång sikt om vi nu fattar beslut om en långsiktig lösning och om en tunnel. Det mår vi väl alla bäst av med tanke på vår knappa budget?

Anf. 15 Kommunikationsminister INES UUSMANN (s)

Fru talman! Jag delar uppfattningen att detta har varit en het fråga i Stockholmsregionen under de senaste veckorna. Det är ett riksintresse för kultur- och miljöfrågorna som kan sägas kollidera med riksintresset att få den spårbundna trafiken att fungera bra.

Om allt detta – också om de ekonomiska problem som förändringar skulle innebära – har vi en beredning i regeringskansliet just nu.

Jag är enig med Ewa Larsson om att detta inte skall dra ut på tiden. Det skall inte bli fråga om någon långbänk. Men samtidigt, som Ewa Larsson så riktigt påpekar, får detta konsekvenser ett antal år framåt i tiden. Därför går det heller inte att slarva igenom ett sådant här beslut. Det är viktigt att det blir ett rimligt och bra beslut också.

Anf. 16 EWA LARSSON (mp)

Fru talman! Jag tolkar statsrådets inlägg som att regeringen tycker att frågan är så viktig att man nu beaktar ett tunnelalternativ. Jag tolkar också riksdagens tidigare beredning av ärendet som att det finns ett litet ”om”. Om finansieringslösningar kan åstadkommas kan man ändra sig och titta på andra alternativ – tunnelalternativet. Detta lilla ”om” måste innebära att man också kan lösa problemet med ekonomin om viljan finns.

Dennispaketet har nu spruckit. Det finns inget Dennispaket längre. Solna har sagt nej till avgiftsstationer och vill omförhandla hela Dennispaketet. Därför borde det finnas möjligheter till samarbete mellan Stockholms stad, Stockholms län och regeringen, så att man kan lösa den här frågan på ett sådant sätt att den massiva opinionen blir nöjd, med tanke på den samlade politiska viljan i Stockholm.

Anf. 17 Kommunikationsminister INES UUSMANN (s)

Fru talman! Som avslutning vill jag säga att Dennispaketet, såvitt jag vet, inte har spruckit. Jag har åtminstone inte fått in några besked till Kommunikationsdepartementet om att Dennispaketet eller Dennissuppgörelsen inte fortfarande gäller.

Ja, det handlar om Stockholms stad och Stockholms län. Men det är också ett nationellt intresse att den spårbundna trafiken fungerar, precis som det är ett nationellt intresse att viktiga kulturmiljöer bevaras. Det är många intressen som skall vägas samman. Detta arbete pågår just nu i regeringskansliet.

Anf. 18 EWA LARSSON (mp)

Fru talman! Jag ser inte den kollision som kommunikationsministern talar om. Jag ser framför mig en tunnel med möjligheter till både ett fjärde och ett femte spår. Jag förstår alltså inte kollisionen. På lång sikt finns den här lösningen.

På kort sikt finns det möjlighet till ett större kapacitetsutnyttjande på det befintliga spåret söderifrån. Det finns redan i dag. Därför finns det inte någon akut risk för kollektivtrafikanterna med en tunnellsö-
ning, trots att en tunnellsö-
ning innebär ett halvt års längre behandling. Det handlar alltså om ett halvt års längre tid, inte mer, innan det kan bli klart.

Överläggningen var härmed avslutad.

7 § Svar på fråga 1994/95:259 om SJ:s godstrafik

Anf. 19 Kommunikationsminister INES UUSMANN (s)

Fru talman! Roy Ottosson har frågat mig vilka åtgärder regeringen avser vidta för att motverka den negativa utvecklingen av godstrafik på järnväg.

Regeringens strävan är att ur miljösynpunkt och under förutsättning att det är samhällsekonomiskt försvarbart få ut så mycket godstranspor-

Prot. 1994/95:56

7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Prot. 1994/95:56
7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

ter som möjligt på våra järnvägar för att minska belastningen på vårt vägnät. En positiv utveckling förutsätter att SJ kan erbjuda kunderna en konkurrenskraftig produkt. SJ strävar efter att bli ett ännu effektivare transportföretag och genomgår för närvarande ett åtgärdsprogram för att möta kundernas krav samt för att öka sina marknadsandelar. SJ har under hösten höjt sina priser med ca 15 %. Men även godstransporter på lastbil har blivit dyrare. Den genomsnittliga höjningen av priserna för godstransporter med lastbil är 5–10 %. Ett fåtal av SJ:s kunder har fått en mycket kraftig höjning beroende på bl.a. nedläggningar av fem rangerbangårdar över landet, som är en del i SJ:s åtgärdsprogram för att effektivisera godstransporterna. SJ är ett statligt ägt affärsverk som driver sin egen verksamhet. Regeringen styr genom att fastställa mål och krav. Den enda garanti vi har för uthålliga miljövänliga järnvägs-transporter är tillgången till ett effektivt och ekonomiskt starkt järnvägsföretag. I den strategin ingår också att företaget måste genomföra nödvändiga rationaliseringar.

Anf. 20 ROY OTTOSSON (mp)

Fru talman! Jag vill först tacka för svaret på frågan.

Frågan var om regeringen tänker vidta några åtgärder för att motverka de kraftiga avgiftshöjningar som SJ nu genomfört och därmed motverka den nedläggning av industri i Norrlands inland, i Småland och på en rad andra håll i landet som är en följd av att taxorna på många håll höjts med 80–85 %. Storföretagen har inte alls drabbats av samma höjningar. Där ligger höjningarna på ca 5 %.

Det här beror på att regeringen har ställt ekonomiska krav på SJ. Avkastningskrav och lönsamhetskrav ligger så högt att SJ är tvunget att strypa verksamheten. De höjdes för ett år sedan av den förra regeringen. Jag hoppades faktiskt att den nuvarande regeringen skulle tänka om och säga att detta inte är i enlighet med gällande trafikpolitiska beslut från 1988.

I det beslutet sägs att samhällsekonomin skall vara avgörande. I budgetpropositionen från den nuvarande regeringen står det att det primära ekonomiska målet för verksamheterna, dvs. de statliga affärsdrivande verken, är att ge räntabilitet på eget kapital och utdelning till ägarna, punkt slut. Det är inte längre fråga om någon samhällsekonomi.

Är det Ines Uusmanns och regeringens uppfattning att det inte skall tas någon hänsyn till samhällsekonomin när det gäller järnvägstrafik eller trafik över huvud taget utan att det bara skall gälla att klämma ut så mycket pengar som möjligt av SJ? I så fall är det anmärkningsvärt. Då avviker Sverige mycket dramatiskt från resten av Europa.

Anf. 21 Kommunikationsminister INES UUSMANN (s)

Fru talman! Vi skall självfallet ställa samhällsekonomiska krav på järnvägstrafiken, precis som på andra trafikgrenar. För övrigt ingår det i 1988 års trafikpolitiska beslut att varje transportslag skall bära sina egna kostnader.

Hur detta sedan skall fullföljas råder det delade meningar om. Det är väldigt svårt att mäta de externa kostnaderna. Det är en av orsakerna

till att regeringen har tillsatt en kommunikationspolitisk kommitté för att utvärdera 1988 års trafikpolitiska beslut och förbereda ett nytt trafikpolitiskt beslut. Man skall där ordentligt väga in även miljökonsekvenser.

Vi skall också komma ihåg att Sverige ligger väldigt bra till när det gäller godstransporter med tåg i förhållande till andra länder. När man i andra västeuropeiska länder diskuterar att man skall öka transportandelen kan vi berömma oss av att vi i dag transporterar över 50 % av vårt långväga gods på järnväg.

Den andelen skall vi förhoppningsvis kunna öka. Men förutsättningen för att transportera ännu mer gods på järnväg är att vi har ett järnvägsföretag som drivs rationellt och som också kan vara effektivt.

Anf. 22 ROY OTTOSSON (mp)

Fru talman! Jag vill gå tillbaka till 1988 års beslut. Det är riktigt att varje trafikslag skall bära sina egna samhällsekonomiska kostnader.

Under senare år har längre lastbilar tillåtits i landet samtidigt som beskattningen minskat på dessa fordon. Det gäller skatt på bränsle, och man gick också ifrån kilometerskatten, osv.

Det här har inneburit att man har förskjutit relationen mellan väg och järnväg på ett negativt sätt för järnvägens del. Redan år 1988 stod det klart i de analyser som var underlag till det trafikpolitiska beslutet att man hade gynnat vägtrafiken, och det har blivit ännu sämre sedan dess.

Vad som behövs är antingen att man ökar beskattningen ordentligt på godstrafik på väg eller att man sänker lönsamhetskravet och soliditetskravet på SJ, så att man får en bättre balans mellan dessa konkurrerande transportslag. Skälet till att SJ nu genomför taxehöjningar är att kraven har skärpts de senaste åren. Är detta verkligen motiverat?

Anf. 23 Kommunikationsminister INES UUSMANN (s)

Fru talman! Om man skall förändra balansen är det väldigt viktigt att se till att det blir ett långsiktigt och hållbart politiskt beslut som också kommer att gälla om majoriteten ändras i riksdagen. Det är orsaken till att dessa viktiga frågor skall ses över av Kommunikationskommittén.

SJ är i dag ett affärsverk. Det styrs genom mål och krav. Regeringen eller riksdagen kan inte gå in och sätta taxor och skall inte heller så göra.

När vi skall förändra förutsättningarna för transportköpare måste vi göra det på ett oerhört genomtänkt sätt. Därför ligger dessa frågor hos Kommunikationskommittén.

Anf. 24 ROY OTTOSSON (mp)

Fru talman! Det är inte någon som föreslår att vi från politiskt håll skall sätta taxor. Men det är ett faktum att man har skärpt de ekonomiska kraven på SJ samtidigt som man ekonomiskt sett har underlättat för lastbilstrafiken. Det är då inte underligt att bangårdar läggs ner och

Prot. 1994/95:56

7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Prot. 1994/95:56
7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

att företag som är beroende av järnvägstrafik slås ut på sådana ställen som inte har väldigt mycket gods.

SJ tvingas skära bort delar av sin verksamhet för att klara dessa nya ekonomiska krav. Jag läser i budgetpropositionen att det på SJ ställs ett soliditetskrav på 35 %, och det krävs också en avkastning på eget kapital på lägst 7 %. Jag menar att det är för högt ställda krav.

Jämför med Tyskland, Frankrike eller med vilket land som helst i Europeiska unionen i övrigt så skall ni se att vi ställer mycket höga krav på SJ, mycket högre än något annat land. Detta är inte rimligt. Det skadar miljön, det skadar hälsan, och det leder till sämre trafiksäkerhet.

Överläggningen var härmed avslutad.

8 § Svar på fråga 1994/95:260 om Ostkustbanan

Anf. 25 Kommunikationsminister INES UUSMANN (s)

Fru talman! Widar Andersson har frågat mig om jag i mina kontakter med SJ och länstrafikbolagen tänker vidta åtgärder som underlättar tågstopp i Gnarp.

Bakgrunden till frågan är bl.a. att kommunen har utfäst sig att investera i en ny pendeltågsstation i Gnarp.

Gnarp är beläget vid Ostkustbanan, som är en stomjärnväg. Enligt nu gällande trafikpolitiska beslut har SJ ensamrätt till tågtrafik på stomjärnvägar och skall bedriva sin verksamhet på företagsekonomiska grunder.

Om tillräckligt resandeunderlag finns, eller om avtal mellan SJ och trafikhuvumannen kan ingås om exempelvis pendeltågstrafik, kan tågstopp i Gnarp underlättas. Detta är dock en fråga för berörda regionala och lokala företrädare.

Anf. 26 WIDAR ANDERSSON (s)

Fru talman! Gnarp är lokalt, fru kommunikationsminister, det är mycket lokalt. Problemet är att SJ och Vägverket inte är särskilt lokala, vare sig i Gnarp eller någon annanstans.

Det är det som är bakgrunden till min fråga. Vore det så att makten låg i de lokala och regionala företrädarnas händer skulle jag aldrig ha ställt denna fråga.

Detta är en mycket intressant skärningspunkt, som också finns i kommunikationsministerns svar. Å ena sidan sägs att det här är någonting för de lokala och de regionala företrädarna att sköta; å andra sidan konstateras att SJ har ensamrätt på trafik på stomjärnvägarna.

Frågan är framför allt: Finns det någonting i regeringens formella eller informella sätt att fungera som på något vis kan underlätta inte bara för människorna i Gnarp utan över huvud taget för lokala aktiviteter på detta område? Man skulle lokalt behöva ha fler maktmedel.

Anf. 27 Kommunikationsminister INES UUSMANN (s)

Fru talman! Jag har tagit reda på att länstrafikbolaget, X-Trafik, bedriver tågtrafik på sträckan Gävle–Söderhamn–Hudiksvall–Sundsvall med de s.k. X-10-tågen och att länstrafikbolaget samtidigt kör busstrafik. Då kan man fundera över om det inte är länstrafikbolagets uppgift att se till att det blir ett tågstopp i Gnarp. Enligt vad jag har förstått försöker kommunen nu ordna med något slags kur som kan göra detta till ett attraktivt alternativ för de 1 700–1 800 människor som faktiskt pendlar från Gnarp varje dag.

Kan man med statlig styrning påverka ett länstrafikbolag? *Skall* man göra det? skulle jag vilja fråga. Ligger det inte i både den primärkommunala och den landstingskommunala självstyrelsen att just de här frågorna skall avgöras lokalt, eftersom det är lokalt som man har bäst kunskap?

Det finns ingenting som hindrar länstrafiken från att stanna i Gnarp, samtidigt som SJ:s stomjärnvägsnät inte har tillräckligt många kunder för att på företagsekonomiska grunder göra ett tågstopp i kommunen. Det blir därför fråga om en pendeltågslinje, och jag menar att det måste vara länstrafikhuvudmännen som tar ansvar för den.

Anf. 28 WIDAR ANDERSSON (s)

Fru talman! Nordanstigs kommun, där Gnarp är beläget, denna vackra del av Hälsingland som händelsevis också råkar ingå i min valkrets, försöker i väldigt hög grad påverka länstrafikbolaget. Men en annan part i sammanhanget är SJ, och det är där min fråga till regeringen kommer in.

Rätt eller orätt, fru kommunikationsminister? Jag tänker på en fråga som var uppe till debatt tidigare, den om ett tredje spår, tunnlar, osv. i Stockholm. Men tågen som susar förbi Gnarp på stomjärnvägen kör ju sedan på samma stomjärnväg in i Stockholm, och samma företagsekonomiska intressen skall ju gälla här som där. Det finns en växande irritation i stora delar av landet över att de förutsättningar som gäller i Stockholm är helt andra än de som gäller i Gnarp. Skall det vara lika villkor så skall det! Också detta är en viktig bakgrund till frågan. Tack så mycket!

Anf. 29 Kommunikationsminister INES UUSMANN (s)

Fru talman! Jag vill understryka att samma villkor skall gälla i både Gnarp och Stockholm. Det är därför frågan om Riddarholmen och det s.k. tredje spåret har nationell bärighet, precis som stomjärnvägsnätet i Gnarp har det. Jag tror därför att vi kan vara helt eniga på den punkten.

Överläggningen var härmed avslutad.

Prot. 1994/95:56

7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Prot. 1994/95:56
7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

9 § Svar på fråga 1994/95:264 om taxilegitimation

Anf. 30 Kommunikationsminister INES UUSMANN (s)

Fru talman! Wiggo Komstedt har frågat mig vad jag avser att göra för att förhindra att kriminellt belastade personer erhåller taxiförarlegitimation.

Från den 1 januari gäller att endast den som har taxiförarlegitimation får köra taxibil. Innan en sådan legitimation beviljas gör länsstyrelsen en vandelsprövning av sökanden. Utgångspunkten är att endast sådana förare som med hänsyn till laglydnad bedöms vara lämpliga som taxiförare skall få taxiförarlegitimation. Jag har emellertid erfarit att länsrätten i vissa fall har ändrat på länsstyrelsens beslut att vägra taxiförarlegitimation för kriminellt belastade taxiförare. Eftersom länsstyrelsen för närvarande inte har rätt att överklaga länsrättens dom har denna därmed vunnit laga kraft.

För att få en ytterligare prövning av liknande fall har en utredning på mitt initiativ i dagarna kommit med ett förslag om att länsstyrelsen ges befogenhet att överklaga länsrättens beslut i fråga om bl.a. taxiförarlegitimation. Förslaget är för närvarande under remissbehandling, och regeringens avsikt är att snarast möjligt lämna förslag till riksdagen i denna fråga.

Anf. 31 WIGGO KOMSTEDT (m)

Fru talman! Jag ber att få tacka kommunikationsministern för svaret, som jag tycker andas optimism och som tyder på att kommunikationsministern har förståelse för de problem av det här slaget som nu uppenbarligen finns ute i landet.

Men det handlar inte bara om att ge rätt att överklaga, utan man måste också titta på lagstiftningen som sådan. Som jag sade i min fråga kan det aldrig ha varit lagstiftarnas, dvs. denna församlings, mening att lagstiftningen skall vara så vagt utformad att det går att göra så olika bedömningar av hur den skall tillämpas.

Vi vet också att länsstyrelserna gör väldigt olika bedömningar. I Stockholm liksom på en del andra ställen har man t.ex. varit ganska tuff, medan en tjänsteman i Göteborg i ett inslag på TV sade att man inte hade brytt sig så mycket om ifall taxiförarna hade varit åtalade för att ha kört emot rött ljus. Sådant nonchalerades alltså, men jag tycker inte att man skall nonchalera att en yrkeskår uppför sig så.

Det viktiga är att länsstyrelsernas bedömning skall vara densamma oavsett om det gäller Stockholm, Malmö, Kristianstad eller något annat område. Jag menar att lagen måste ses över, så att människor inte utlämnas till en subjektiv bedömning. Vi vet ju också att rättsinstanserna sällan är eniga.

I direktiven till lagstiftningen – som visserligen utformades av en annan regering – sades det att det är taxiförarnas pålitlighet, ärlighet och yrkesskicklighet som är helt avgörande för resenärernas trygghet och att kundens ställning är utsatt. Då skall människor som är dömda för misshandel, stöld, knarkbrott och grov förskingring inte få utföra detta jobb.

Jag hoppas att statsrådet inte bara tillsätter en utredning om möjligheten att överklaga dessa beslut utan att vi också får förslag till en ny lagstiftning.

Anf. 32 Kommunikationsminister INES UUSMANN (s)

Fru talman! Jag delar Wiggo Komstedts uppfattning att taxiförarnas vandel är mycket viktig just därför att man som kund är väldigt oskyddad. Det här är ett första steg i upprätthållandet av en seriös vandelsprövning. Skulle det visa sig att detta inte är tillräckligt får vi återkomma med skärpningar i lagstiftningen. Detta är ändå första steget.

Anf. 33 WIGGO KOMSTEDT (m)

Fru talman! Kommunikationsministern och jag var ganska överens i inledningen, men nu tycker jag att kommunikationsministern tar ett steg tillbaka. Jag tycker inte att man skall "vänta och se", eftersom det finns en rad exempel på att detta inte är bra och att personer som definitivt inte borde göra det bedriver sådan här verksamhet. Nu finns det ingen möjlighet att överklaga, utan nu får de sin legitimation. Det är definitivt inte bra att personer med den bakgrunden får taxiförarlegitimation.

Jag vädjar därför till kommunikationsministern om att det här inte bara skall bli första steget utan att vi tar också det andra steget och tar ut hela steglängden med en gång – detta för rättstryggheten för de människor som använder sig av denna näring.

Överläggningen var härmed avslutad.

10 § Svar på fråga 1994/95:265 om spärrade obligationer

Anf. 34 Finansminister GÖRAN PERSSON (s)

Fru talman! Eva Björne har frågat justitieministern vad hon avser att göra för att obligationer som spärrats skall observeras i någon form av kontroll vid bankkontoren. Arbetet inom regeringen är så fördelat att det är jag som skall svara på frågan.

Frågan har ställts med anledning av att ett bankkontor har köpt stulna obligationer utan att kontrollera Riksgäldskontorets spärrlista samt under fyra års tid vägrat att till polisen lämna ut namnet på den person som banken köpte obligationerna av.

Möjligheterna att omsätta tillgångar som härrör från brott främjar uppkomsten av allvarlig kriminalitet. Dessutom: Om det visar sig att bankerna och andra finansiella institut kan utnyttjas för transaktioner som har samband med brottsliga förvärv är risken överhängande att sundheten och stabiliteten hos instituten allvarligt hotas och att allmänhetens förtroende för hela det finansiella systemet minskar. Det finns därför ett starkt samhällsintresse av att bankerna samarbetar med polis och andra myndigheter för att förhindra s.k. penningtvätt.

Sedan den 1 januari 1994 gäller lagen om åtgärder mot penningtvätt, den s.k. penningtvättslagen. Lagen ålägger bankerna att kontrollera sina kunders identitet. Vidare åläggs bankerna att granska alla

Prot. 1994/95:56
7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Prot. 1994/95:56
7 februari

***Fel! Okänt
växelargument.***

transaktioner som kan antas härröra från brottsligt förvärv. Alla omständigheter som kan tyda på penningtvätt skall anmälas till polisen. Därutöver åläggs bankerna att införa rutiner som förhindrar att bankerna utnyttjas för transaktioner som har samband med brottsliga förvärv. Bankerna skall svara för att de anställda får behövlig information och utbildning för ändamålet. Det åligger Finansinspektionen att meddela närmare föreskrifter om vilka rutiner som skall följas och vilken information och utbildning som skall tillhandahållas.

Med anledning av frågan ämnar jag försäkra mig om att Finansinspektionen, inom ramen för sin föreskriftsmakt, beaktar det problem med spärrade obligationer som Eva Björne belyst.

Arbetet med att bekämpa penningtvätt fortsätter både internationellt och här hemma. Trots att penningtvättslagen är ny finns det anledning att fundera över om lagen bör stärkas. Jag kommer inom kort att diskutera med justitieministern vilka överväganden som ytterligare behöver göras.

Anf. 35 EVA BJÖRNE (m)

Fru talman! Jag vill tacka så mycket för svaret. Det var i princip precis det jag ville höra. Vi lever i ett rättssamhälle, och då skall man veta att man kan lita på bankväsendet när man som kund kommer in för att handla. Det är mycket väsentligt att man kan lita på att det inte är stöldgods man köper.

Jag hoppas att finansministern nu sätter kraft bakom de goda orden och ser till att detta genomdrivs, så att Finansinspektionen sätter fart på både bankerna och Riksgäldskontoret där man spärrar dessa obligationer. I dag är det mycket lätt att klara av detta med den datautrustning som finns i bankerna. Det är lätt att göra kontroller vid transaktioner med obligationer och även vid vinstutdelning.

Det har visat sig att det har hämtats ut vinster på stulna obligationer hos bankerna. Det går ju sekundschnabbt att göra den här kontrollen med den datautrustning som finns i dag.

Jag hoppas att det som står i svaret kommer att genomföras med det snaraste.

Anf. 36 Finansminister GÖRAN PERSSON (s)

Fru talman! Det finns ingen anledning att förlänga meningsutbytet. Eva Björne och jag är överens. Detta får inte inträffa. Samtidigt förutsätter jag att Finansinspektionen, som är den myndighet som har hand om detta och som har den nya lagen som instrument, följer detta och vidtar de åtgärder som behövs. Det finns all anledning att vi över parti-gränserna bevakar den här typen av utveckling och stävjar den. Vi hjälps åt.

Överläggningen var härmed avslutad.

11 § Svar på fråga 1994/95:245 om åtgärder mot koncentrationen av verksamheter till Stockholm m.m.

Prot. 1994/95:56
7 februari

Anf. 37 Arbetsmarknadsminister ANDERS SUNDSTRÖM (s)

Fru talman! Per Rosengren har frågat näringsministern om regeringen kommer att vidta några åtgärder för att förhindra sådana negativa regionalpolitiska konsekvenser som exempelvis flyttningen av Previa Rikshälsans huvudkontor från Karlskrona till Stockholm får.

Arbetet inom regeringen är så fördelat att det är jag som skall svara på frågan.

Det är självklart olyckligt, inte minst vad gäller den regionala balansen, när arbetstillfällen flyttas från olika kommuner i landet till storstadsområden, som i det redovisade exemplet. Enligt inhämtade uppgifter avser endast en tjänst av totalt ett tjugotal berörda i Karlskrona en flyttning till Stockholm. Men jag tolkar frågan så att den mer generellt avser de regionala utvecklingsmöjligheterna i Karlskrona kommun.

Regeringen har över ett antal år beslutat om en mängd åtgärder för att stärka och förbättra utvecklingsmöjligheterna i Blekinge generellt. En hel del av dessa åtgärder berör särskilt Karlskrona.

I ett snabbt axplock bland dessa åtgärder märks inrättandet av högskolan i Karlskrona/Ronneby, förbättring av kommunikationerna i länet, teknikspridningsinsatser, lokalisering av Boverket och Kustbevakningens ledning till Karlskrona och regionalpolitiskt företagsstöd till olika företagsetableringar eller expansioner. EP Consulting Group AB och Nordic Tel AB eller Europolitan som bolaget numera heter är exempel på företag vars utveckling kommit att bli betydelsefull för Karlskrona. Tillsammans betyder dessa åtgärder mellan 500 och 1 000 direkta nya jobb i Karlskrona.

För innevarande budgetår har vidare anslagits 23 miljoner kronor till Blekinge län, att användas för investeringsstöd för små och medelstora företag i bl.a. Karlskrona kommun.

Vidare har regeringen nyligen föreslagit att Karlskrona kommun tillsammans med övriga kommuner i länet skall bilda ett mål 2-område, vilket, om EG-kommissionen godtar förslaget, innebär att kommunen kommer att kunna få del av EU:s strukturfondsmedel.

Anf. 38 PER ROSENGREN (v)

Fru talman! Jag har ställt den här frågan till näringsminister Sten Heckscher. Det finns två passusar i frågan som klart visar detta. Det står att bolagiseringen av statlig verksamhet i vissa fall har inneburit att grundläggande principer inom regional- och näringspolitiken har övergivits.

Litet längre ner står det att handläggningen av ärendet lämnar en hel del övrigt att önska; i synnerhet bör man ställa höga krav när statlig verksamhet organiseras.

Min fråga är egentligen vilka åtgärder som staten som ägare eller som innehavare av en majoritet av styrelseposterna i dessa styrelser är beredd att vidta när det kommer sådana här propåer. Frågan är alltså i

*Fel! Okänt
växelargument.*

Prot. 1994/95:56
7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

första hand en fråga till näringsministern. Men jag får väl ställa några följdfrågor till arbetsmarknadsministern med anledning av svaret.

Det är nämligen så att Karlskrona inte bara är drabbat av sådana här saker. I fredags fick vi besked om att 130 personer varslats vid Ericsson. Blekinge är en region som har stora Norrlandsproblem.

Jag menar att en omvänd regionalpolitik inte endast bör vara en fråga för bolagsstyrelser. Staten har faktiskt ett större ansvar för sysselsättning och samhällsekonomi och bör därför påverka. Genom att detta är ett statligt företag finns det stora möjligheter att ställa upp på den politik som egentligen är sanktionerad uppifrån. Här desavouerar man ju faktiskt ett riksdagsbeslut.

Sedan finns det en annan felaktighet i detta. Jag har hört att det handlar om 20 tjänster och inte om en tjänst. Att det sedan återgår vissa andra tjänster genom att man låter en annan del av verksamheten vara kvar är en helt annan sak.

Anf. 39 Arbetsmarknadsminister ANDERS SUNDSTRÖM (s)

Fru talman! Per Rosengren tar upp frågan om bolagisering. Om riksdagen godkänner att man bolagiserar och tar in andra ägare i tidigare helstatlig verksamhet minskar naturligtvis statens, dvs. riksdagens och regeringens, inflytande.

I ett beslut budgetåret 1993/94 redovisade den dåvarande regeringen för riksdagen förändringarna när det gäller Previa. Där gick man från stiftelse till bolag och tog in en ny ägare förutom staten. Det innebär ju att riksdagens inflytande minskar. Vi socialdemokrater har ju varit kritiska till sådana förändringar. Det gäller t.ex. de stora förändringarna när det gäller Domänverket. Det är bara att konstatera att det är på det sättet. Man minskar sitt inflytande när man gör detta. Det får de konsekvenser som Per Rosengren beskrivit i sin fråga.

Den uppgift vi har fått är att omflyttningen huvudsakligen är från Blekinge till andra delar av landet. Man har alltså minskat huvudkontoret och åstadkommit rationaliseringar där. Dem måste man ju ta hem oavsett vilken ort i landet det gäller. Verksamheten måste ju bedrivas effektivt. Jag tycker att det är väldigt positivt om vi kan minska huvudkontorsfunktionen.

Jag följer också tidningarna i Blekinge och har konstaterat vad som händer nu. Det är en av anledningarna till att vi har Blekinge som förslag till mål 2-område.

Anf. 40 PER ROSENGREN (v)

Fru talman! Styrelseverksamheten och stora delar av huvudkontorsfunktionen för det här företaget har de facto flyttats på ett tidigare stadium. Den fixering som nu har gjorts kring VD-bytet har en mindre betydelse. Det viktiga är att man redan tidigare har flyttat vissa av huvudkontorets uppgifter.

Blir det effektivare att t.ex. bedriva administration av personal och ekonomi från de olika orterna ute i landet? Blir det t.ex. effektivare att sprida ut faktureringen från huvudfunktionen till olika delar av landet

och flytta upp resten av huvudfunktionen till Stockholm? Dessutom kom detta i samband med ett Blekingepaket.

Anders Sundström instämde i en hel del av det jag skriver i frågan. Då blir min fråga: Kommer det att bli någon förändring när det gäller statens agerande i den här typen av frågor i framtiden, eller skall ni fullfölja den borgerliga låt-gå-politiken?

Prot. 1994/95:56
7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Anf. 41 Arbetsmarknadsminister ANDERS SUNDSTRÖM (s)

Fru talman! Först och främst vill jag argumentera mot Per Rosengren då det gäller decentraliseringen. Jag tror att en decentralisering av arbetsuppgifter och beslut oftast är rationell, även om dessa decentraliseras från Karlskrona ut till andra delar i landet. Den saken vill jag alltså argumentera för.

Så till frågan om vi på samma sätt som den tidigare regeringen kommer att privatisera och bolagisera. Mitt svar är nej. Vi har redan på ett par viktiga områden markerat att vi inte är beredda att fullfölja den förra regeringens politik där.

Då man gör förändringar och släpper inflytandet från statens sida är det väldigt viktigt att det träffas överenskommelser med de nya ägarna om sådant som från statens sida anses viktigt. I det här fallet tyckte inte den förra regeringen att det var viktigt. Man reglerade ju inte denna fråga i ett avtal med de nya parterna, delägarna.

Anf. 42 PER ROSENGREN (v)

Fru talman! Jag har en annan uppfattning när det gäller decentralisering. Jag kan alltså inte se detta så generellt som arbetsmarknadsministern gör när han säger att det blir effektivare när man decentraliserar.

Min uppfattning är att enheterna just när det gäller om ekonomiadministration och personaladministration faktiskt kan bli alldeles för små för att det skall vara möjligt att få effektivitet i det hela.

Såvitt jag förstår finns det i detta ärende många frågetecken kring de effektivitetsvinster som Anders Sundström pratar om.

I svaret – det är intressant att konstatera – pratas det också om länsstyrelsestödet på 23 miljoner. Men det gäller då pengar som har gått till väldigt många länsstyrelser, så det här är inget specifikt för Blekinge och Karlskronaregionen. Skaraborg fick 28 miljoner till stöd åt småföretag osv. Det intressanta med de pengarna tror jag är i vilken utsträckning de kommer att utnyttjas och om det kommer ut något av det hela.

Så långt får jag väl än en gång tacka för svaret.

Överläggningen var härmed avslutad.

Prot. 1994/95:56
7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

12 § Svar på fråga 1994/95:258 om Norrlandsfonden

Anf. 43 Arbetsmarknadsminister ANDERS SUNDSTRÖM (s)

Fru talman! Sven Bergström har frågat mig när Norrlandsfondens stadgar kommer att ändras så att verksamheten också kan omfatta Gävleborgs län.

Bakgrunden till frågan är att riksdagen våren 1994 beslöt att Norrlandsfondens verksamhet skulle vidgas till att också omfatta Gävleborgs län.

Enligt det övervakningsavtal som upprättades i samband med EES-avtalet skulle EFTA:s övervakningsmyndighet ESA granska alla former av statsstöd. Den finansieringsverksamhet som Stiftelsen Norrlandsfonden bedriver är till viss del sådant stöd.

Regeringen har i februari 1994, i enlighet med avtalet, anmält stiftelsens verksamhet till ESA. Omedelbart efter riksdagens beslut, dvs. i juni samma år, anmälde bl.a. avsikten att utöka verksamhetsområdet med Gävleborgs län.

ESA har på grund av bl.a. stor arbetsbelastning inte hunnit ta ställning i frågan, och uppdraget övergår nu till EG-kommissionen. Olika kontakter har tagits för att få ett ställningstagande i ärendet så snart som möjligt och därmed kunna genomföra den nödvändiga ändringen av stiftelsens stadgar.

Min bedömning är att ett beslut av EG-kommissionen bör kunna föreligga under våren.

Anf. 44 SVEN BERGSTRÖM (c)

Fru talman! Jag tackar för svaret från arbetsmarknadsminister Anders Sundström. Men det innehåller inte riktigt vad jag skulle önska att det innehöll.

Enligt vad jag har erfarit har frågan varit uppe till behandling inom ESA. Om det har kommit något formellt besked eller inte vet jag inte säkert. Men det är i varje fall väldigt olyckligt om byråkratin nere i Europa skall få förhindra angelägna satsningar. Riksdagen sade faktiskt i våras att Norrlandsfondens verksamhet skall utvidgas till att också omfatta Gävleborgs län.

Anders Sundström lär känna till att Gävleborgs län tävlar med Norrbottens län och andra drabbade län i Norrland om att ha en väldigt hög arbetslöshet. Det är således mycket angeläget att även Gävleborgsföretagen kan få del av de här möjligheterna. Riksdagen plussade ju vid behandlingen i våras på 300 miljoner för Norrlandsfondens räkning. Det är viktigt att de pengarna kan användas.

Ett flertal företag i Gävleborgs län har haft kontakt med Norrlandsfonden och fått signaler om att det här skall gå bra. Därför är det väldigt olyckligt att detta drar ut på tiden.

Jag vill gärna veta om Anders Sundström har fått några som helst besked från ESA om detta eller icke. Jag vill också fråga: När kommer stadgeändringen – om nu ett beslut kommer under våren? Kommer stadgeändringen omedelbart?

Anf. 45 Arbetsmarknadsminister ANDERS SUNDSTRÖM (s)

Fru talman! Egentligen har tre frågor ställts. Den första gäller den långa handläggningstiden. Jag delar den uppfattning som Sven Bergström redovisar och tycker att det är angeläget att beslut kommer snabbt. Jag har jobbat väldigt mycket för att få igenom alla de regionalpolitiska beslut som dels fattades av riksdagen våren 1994, dels var resultatet av förhandlingarna med EU. På ingen punkt var förhandlingarna slutförda när jag började, så detta känns angeläget.

Så till fråga nr 2: ESA godkände inte. Frågan om Gävleborg behandlades inte, utan den överläts den 1 januari på EG-kommissionen. ESA försvann ju som organisation. Min och departementets bedömning är att vi skall kunna få ett beslut om detta under våren. Vår avsikt är att så snabbt som möjligt genomföra detta. Vi har redan genomfört delar av det här för att Norrlandsfonden skall bli så kraftfull som möjligt. Vi har fört över pengar till Norrlandsfonden så att ränteintäkterna skall komma de norrländska företagen till del. Jag har samma uppfattning som Sven Bergström, nämligen att det är angeläget att få med Gävleborg i Norrlandsfondens verksamhet.

Anf. 46 SVEN BERGSTRÖM (c)

Fru talman! Det låter utmärkt. Kan jag tolka detta så att Anders Sundström har förberett ett stadgeändringsbeslut i alla delar, så att det i princip går att genomföra det här så fort formella besked kommer från Europa? I Aftonbladet i dag berömmar sig ju Anders Sundström av att på mycket kort tid ha uträttat mer än någon annan arbetsmarknadsminister. Det ställer höga krav på arbetsmarknadsministern när det gäller att handlägga detta med full kraft och med all den akkuratess som är nödvändig. Det är många företag i Gävleborgs län som väntar på besked. Situationen på vår arbetsmarknad gör att detta är väldigt angeläget.

Anf. 47 Arbetsmarknadsminister ANDERS SUNDSTRÖM (s)

Fru talman! Sven Bergström kan lugnt luta sig tillbaka. Allt är förberett, och vi jobbar på att få fram nämnda beslut. Jag är lika angelägen här som Sven Bergström är. Vidare är jag mycket väl medveten om bekymren i Gävleborgs län och om att man där tävlar med Norrbottens län när det gäller de höga arbetslöshetstalen.

Anf. 48 SVEN BERGSTRÖM (c)

Fru talman! Jag litar på lämnade besked och kommer att noga följa frågan också i fortsättningen. Tack så länge!

Överläggningen var härmed avslutad.

Prot. 1994/95:56

7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Prot. 1994/95:56
7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

13 § Svar på fråga 1994/95:270 om utbildning för uppsagd personal i kommuner och landsting

Anf. 49 Arbetsmarknadsminister ANDERS SUNDSTRÖM (s)

Fru talman! Dan Ericsson har frågat mig om jag är beredd att lägga fram förslag som innebär fortsatta möjligheter för länsarbetsnämnderna att sluta avtal med kommuner och landsting motsvarande det som nu gäller i Östergötland.

AMS och länsarbetsnämnderna har tillsammans med kommuner och landsting runt om i landet slutit avtal om utbildningsinsatser för att förhindra uppsägningar av personal. De medel som tagits i anspråk har kommit från anslaget för utbildning i företag. 2 miljarder kronor har avsatts för detta ändamål. AMS har meddelat att det för innevarande budgetår inte finns anledning att tillföra ytterligare medel i detta syfte.

Dessa avtal har totalt sett inneburit att ca 40 000 människor beretts möjlighet att utbilda sig och höja sin kompetens i stället för att bli uppsagda.

Flertalet av de avtal som har slutits löper ut någon gång under år 1995; ett fåtal omfattar första kvartalet 1996.

Regeringen har i årets budgetproposition föreslagit en viss neddragning av medlen för utbildning i företag. För de närmaste åren kommer dock medlen att uppgå till närmare 1 miljard kronor per år.

Vad gäller förhållandet till kommunerna avser regeringen att återkomma till detta i kompletteringspropositionen.

Anf. 50 DAN ERICSSON (kds)

Fru talman! Jag vill tacka ministern för svaret. I och för sig har jag läst stora delar av detta redan i budgetpropositionen. Men varken då eller i dag ges några direkta och klara besked på den här punkten.

Bakgrunden till min fråga är att vi kristdemokrater under förra mandatperioden hårt drev detta med att öppna för möjligheten för länsarbetsnämnderna att göra upp med landsting och kommuner om utbildning i stället för att ha öppen arbetslöshet. Detta blev en variant av det som vi diskuterat i Östergötland – den s.k. östgötamodellen, något som då lanserades hårt av socialdemokraterna.

I just Östergötland har denna typ av avtal fungerat väldigt bra både i landstinget och i kommunerna. Det har inneburit att vi undvikit just att människor gått ut i öppen arbetslöshet.

Problemet nu är att avtalen snart går ut. Därmed riskerar människor återigen att hamna i öppen arbetslöshet, och det gäller redan denna vår.

Under hösten försökte jag få ett besked om hur regeringen såg på denna verksamhet, utan att lyckas. Vi diskuterade då den ekonomiska politiken. I budgetpropositionen sägs inget klart. Slutsatsen måste då vara att den här möjligheten försvinner, eftersom man i budgetpropositionen också vill avveckla just det konto som man har tagit pengarna från.

Till skillnad från i våras, då socialdemokraterna här i riksdagen pläderade för att uppsägningstiden i kommuner och landsting skulle förlängas till årsskiftet 1995/96, är man – om jag skall tolka saken på

det sättet – beredd att låta människor gå ut i öppen arbetslöshet redan våren 1995.

Lars Stjernkvist, som finns här i kammaren, ställde under förra mandatperioden frågan till arbetsmarknadsminister Börje Hörnlund: Får de chansen av Hörnlund? Det gällde just om de offentligtanställda skulle få utbildning.

Jag vill ställa frågan igen, till Anders Sundström: Kommer man att få chansen i fortsättningen? Det är det beskedet som önskas i dag och inte att vi väntar till i maj.

Anf. 51 Arbetsmarknadsminister ANDERS SUNDSTRÖM (s)

Fru talman! Jag har två synpunkter. Den första är en kort sakupplysning. Lars Stjernkvist har också ställt frågan till mig som arbetsmarknadsminister. Han är lika ivrig oavsett om det är en centerpartist eller en socialdemokrat som är arbetsmarknadsminister.

Den andra synpunkten är att den förra regeringen inte klarade av att hantera förhållandet mellan staten och kommunerna. Det uppdraget skall vi se till att vi hanterar. Vi kommer under våren med förslag om förhållandet mellan kommunerna och staten. Då får vi också ta ställning till om vi behöver satsa mer resurser eller mindre resurser på den kommunala sektorn.

Volymen avgörs mycket av hur besparingsarbetet går här i riksdagen. Går besparingarna igenom, ökar våra möjligheter att stödja kommunerna. Går riksdagen emot många av besparingarna, minskar möjligheterna att skydda den kommunala sektorn.

Anf. 52 DAN ERICSSON (kds)

Fru talman! Att Lars Stjernkvist också har tagit upp frågan visar väl frågans angelägenhet. Dess värre får inte de som i dag går i utbildning och som riskerar att gå ut i öppen arbetslöshet något besked, om möjligheten till utbildning kommer att finnas också fortsättningsvis. Det är det beskedet jag efterlyser.

Den enda tolkning som kan ges är att man inte vill satsa på detta, i och med att man avvecklar just det kontot i budgeten.

Sysselsättningen står högt på den politiska agendan, även för regeringen. Men varför vill man ta bort just den här möjligheten, som har fungerat väl, och riskera att ställa ut människor i öppen arbetslöshet?

Anders Sundström hänvisar nu till att den förra regeringen inte klarade av att ordna upp relationerna mellan staten och kommunerna. Men i det här avseendet klarades det mycket elegant, just till fromma för människors kompetenshöjning i stället för att ställa ut dem i öppen arbetslöshet. Det är det som bekymrar mig nu, att ministern inte vill ge vare sig mig eller Lars Stjernkvist ett klart besked om den här möjligheten kommer att finnas fortsättningsvis. Kan vi inte få någon vink om vad som kommer att sägas om detta i kompletteringspropositionen?

Anf. 53 Arbetsmarknadsminister ANDERS SUNDSTRÖM (s)

Fru talman! Låt mig först litet kort historiskt konstatera att det under de senaste tre åren försvann hundratusentals arbetstillfällen i kom-

Prot. 1994/95:56

7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Prot. 1994/95:56
7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

muner och landsting. Så våldsamt framgångsrik var ändå inte den politiken, tycker jag.

Nästa synpunkt, återigen. Vi skall lägga fram ett förslag där vi reglerar förhållandet mellan stat och kommuner. Det var någonting som ni sköt på. Ni fattade inte det beslutet. Det är rätt rimligt att man avvaktar med eventuella åtgärder för att hjälpa hårt utsatta kommuner tills det beslutet är fattat.

Det är inte säkert att ett sådant här stöd skall riktas generellt till dem som också får stora förstärkningar genom omfördelningar i statsbidragssystemet. Jag tycker att jag har ganska tunga skäl för att avvakta kompletteringspropositionen innan jag tar ställning till om vi skall ge bidrag till kommunerna.

Det viktigaste bidraget Dan Ericsson kan ge är att se till att de besparingar som regeringen har lagt fram förslag om också går igenom i riksdagen.

Anf. 54 DAN ERICSSON (kds)

Fru talman! Jag skall begränsa mig till högst en minut.

När det gäller besparingarna, arbetsmarknadsministern, har vi kristdemokrater tagit ansvar under den förra mandatperioden. Vi kommer att ta ansvar också under den här mandatperioden för att sanera Sveriges finanser. Men vi kanske har litet olika uppfattningar om hur vi skall genomföra dessa besparingar och hur bördorna skall bäras.

Det beklagliga här, fru talman, är att de som befinner sig i den situationen att de har en utbildningsplats eller liknande inte får något besked om de har den här möjligheten i fortsättningen. Då tror jag inte att man är direkt nöjd med beskedet att man lugnt kan vänta tills kompletteringspropositionen visar hur man skall lösa relationerna mellan stat och kommuner.

Med regeringens politik minskar de facto bidragen till kommunerna, vilket kommer att innebära att rationaliseringarna fortsätter och att än fler kommer att hamna i en situation där man väljer mellan att stå arbetslös eller att få utbildning. Det är därför utbildningsmöjligheten borde finnas kvar.

Anf. 55 Arbetsmarknadsminister ANDERS SUNDSTRÖM (s)

Fru talman! Det skall bli intressant att se, när förslaget till förhållandet mellan kommuner och stat läggs fram, om kristdemokraterna kommer att anslå mer pengar från staten till kommunerna. Det är den frågan som avgör hur mycket pengar kommunerna har till förfogande för att anställa människor. Det är där det bestäms.

Anf. 56 DAN ERICSSON (kds)

Fru talman! Det är ändå inte de kommunala sammanhangen vi diskuterar, arbetsmarknadsministern. Ministern har ansvaret för sysselsättningen. Det är det jag har velat peka på.

I Östergötland står nu människor frågande: Vad gäller om några månader? Har jag en utbildningsmöjlighet, har jag en kompetensmöjlighet eller kommer jag att stå arbetslös? Det är det som är det beklag-

liga, att ministern som är ansvarig för just sysselsättningsfrågorna inte ger något besked.

Jag hoppas att det kommer något positivt i april maj. Men i dag är det litet dystert för dem som befinner sig i den här situationen.

Anf. 57 Arbetsmarknadsminister ANDERS SUNDSTRÖM (s)

Fru talman! Den förra regeringen hade tre år på sig att reglera förhållandet mellan staten och kommunerna. Det gjorde man inte. Vi kommer att reglera det förhållandet med ett förslag till riksdagen i vår.

Jag har 15 år som kommunalråd bakom mig. Det som avgör hur många människor en kommun kan anställa är faktiskt de intäkter den får via skatt och statsbidrag, skatt från medborgarna och statsbidrag från staten. Det är inte de arbetsmarknadspolitiska åtgärderna. Det skall vi reglera. Det klarade inte ni av.

Överläggningen var härmed avslutad.

Prot. 1994/95:56
7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

14 § Svar på fråga 1994/95:242 om skärpningarna i skogsvårdslagen

Anf. 58 Näringsminister STEN HECKSCHER (s)

Fru talman! Ingvar Eriksson har frågat mig vilka åtgärder regeringen kommer att vidta så att vissa av honom angivna effekter av de ändrade ransoneringsreglerna i skogsvårdsförordningen undviks.

Ändringen i skogsvårdsförordningen, som Ingvar Eriksson syftar på, gäller från årsskiftet. Den innebär att den begränsning för föryngringsavverkning som tidigare gällde enbart för brukningsenheter större än 100 ha nu också skall gälla för mindre brukningsenheter som har skapats genom delning. Ändringen gjordes för att hindra att skogsvårdslagstiftningen kringgås med hjälp av fastighetsbildningslagen genom att större brukningsenheter delas upp i bitar som är mindre än 100 ha.

Ingvar Eriksson anger i sin fråga att de nya bestämmelserna drabbar även brukningsenheter som redan är mindre än 100 ha i de fall man styckar av en tomt eller ett boningshus och att detta knappast varit meningen.

Låt mig då erinra om att skogsvårdslagstiftningens ransoneringsregler gäller enbart för skogsmark. De påverkas alltså inte av om annan mark, t.ex. jordbruksmark eller tomtmark, avstyckas från en fastighet. Enligt de uppgifter jag har fått har denna typ av fall inte heller aktualiserats i någon nämnvärd omfattning. Om Skogsvårdsstyrelsen vid tillämpningen av lagstiftningen skulle finna att den ger generella effekter som inte är avsedda, får det anmälas till regeringen. Vi får då överväga om några ändringar skall göras och i så fall vilka.

Slutligen kan jag nämna att Skogsvårdsstyrelsen i det enskilda fallet får medge undantag från ransoneringsbestämmelserna.

Prot. 1994/95:56
7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Anf. 59 INGVAR ERIKSSON (m)

Fru talman! Jag vill tacka statsrådet för svaret. Jag måste efter svaret dra slutsatsen att mina farhågor möjligen var överdrivna.

Frågan har ställts mot bakgrund av den skärpning av skogsvårdslagen som genomfördes efter konstaterandet att den nya lagen kringgåts vid ett antal tillfällen. Skogsaffärer har genomförts på ett sådant sätt att ägaren delat upp större gårdar i enheter under 100 ha för att kringgå den avverkningsbegränsning som gäller för fastigheter över 100 ha, att minst hälften av fastighetens areal skall bestå av skog äldre än 20 år. Sedan har mer omfattande slutavverkningar kunnat genomföras.

Det har aldrig varit syftet med lagen att man skulle kunna göra så. Därför menar vi att det var riktigt att man gjorde en förändring i lagstiftningen.

Nu säger statsrådet att skogsvårdslagstiftningens ransoneringsregler enbart gäller för skogsmark. Då skulle det alltså inte vara någon risk. Men frågan har kommit upp på grund av att det har funnits ärenden som innehållit de här problemen.

Jag vill ändå dock tolka statsrådets svar så, att regeringen nu är beredd att leva upp till den förra lagens intentioner för själva skogsbruket, även när det gäller mindre fastigheter.

Anf. 60 Näringsminister STEN HECKSCHER (s)

Fru talman! Regeringen är utomordentligt angelägen om att vi gemensamt skall kunna leva upp till intentionerna bakom denna utmärkta reform. Det händer ofta med nya regler att man hittar små ofullkomligheter när de har varit i kraft ett tag. Det gäller särskilt när man, som i detta fall, varit angelägen om att få mindre av detaljreglering och ett större antal skogsägare.

De ändringar som vi med en viss hastighet gjorde före jul i förordningen var, som Ingvar Eriksson säger, avsedda att komma till rätta med ett missbruk. Jag tror att den fråga som jag anar bakom den nu ställda kan hanteras på många olika sätt. Bl.a. finns det en generell möjlighet för Skogsvårdsstyrelsen att göra undantag, om den finner att ransoneringsbestämmelserna i ett sådant här fall inte skall gälla.

Vi litar i detta avseende på Skogsvårdsstyrelsen. Vi håller naturligtvis också själva i så stor utsträckning som möjligt ordning på utvecklingen och underrättar oss om vad som sker. Vi har inte fått några alarmerande rapporter i detta sammanhang. Jag hyser gott hopp om att vi skall kunna leva upp till reformens intentioner.

Anf. 61 INGVAR ERIKSSON (m)

Fru talman! Jag vill än en gång tacka näringsministern för hans komplettering av svaret. Jag tolkar det positivt, dvs. att han liksom vi vill ha så få regleringar som möjligt för att kunna hantera skogspolitiken på ett vettigt sätt. Vi kommer givetvis också från vår sida att följa denna utveckling.

Anf. 62 Näringsminister STEN HECKSCHER (s)

Fru talman! Bara en liten kommentar. Det är inte något självändamål att ha färre regleringar. Det viktiga är att det hela fungerar. Om det kan fungera med mindre av regleringar och en högre grad av ansvar för skogsägaren, som denna reform går ut på, är det bättre än att ha en mängd detaljregleringar som är komplicerade att tillämpa.

Överläggningen var härmed avslutad.

Prot. 1994/95:56

7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

15 § Svar på frågorna 1994/95:228 och 229 om informationsteknologin

Anf. 63 Statsrådet JAN NYGREN (s)

Fru talman! Marie Wilén har frågat utbildningsministern hur den nya regeringen kommer att fortsätta det arbete som den tidigare regeringen initierade med IT-kommissionen. Hans Hjortzberg-Nordlund har frågat utbildningsministern vilka åtgärder regeringen har vidtagit för att öka och sprida användningen av informationsteknologin.

Arbetet är så fördelat inom regeringen att det är jag som skall svara på frågorna, och jag gör det i ett sammanhang.

Sedan frågorna ställdes i riksdagen har regeringen beslutat om direktiv till en ny IT-kommission (Dir. 1995:1) och till ett Ungdomens IT-råd (Dir. 1995:2).

Jag kommer själv att vara ordförande i den nya IT-kommissionen. Kommissionen skall enligt regeringens direktiv lämna förslag till åtgärder som främjar en så bred användning av informationstekniken som möjligt men också belysa vilka följder utnyttjandet av den nya tekniken kan få i samhällslivet i vid mening. Bland de områden kommissionen skall behandla återfinns de som Marie Wilén och Hans Hjortzberg-Nordlund tar upp, dvs. utbildning och distansarbete. Den nya IT-kommissionen har en annan sammansättning än den tidigare. Strävan har bl.a. varit att uppnå en jämnare fördelning mellan kvinnor och män i kommissionen.

Ungdomens IT-råd består av fem ungdomar som är mellan 13 och 25 år. Rådet skall uppmuntra barns och ungdomars användning av informationsteknik och vara särskilt aktivt när det gäller användningen av den nya tekniken i skolan.

Anf. 64 HANS HJORTZBERG-NORDLUND (m)

Fru talman! Jag får tacka statsrådet Nygren för svaret, vilket är i överensstämmelse med hans deklaration i samband med kommissionens tillblivelse.

Marie Wiléns och min fråga var egentligen ganska olika. Jag frågade hur man har implementerat den nya teknologin i skolan och vilka snabba åtgärder man ämnar vidta i enlighet med den förra kommissionens förslag. Det har jag inte fått något svar på. Den kanske svagaste punkten vad gäller tillämpningen av IT-teknologin i Sverige gäller utbildningen. Vi har framför allt en skola där lärarna ligger långt efter

Prot. 1994/95:56
7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

eleverna när det gäller IT-teknik och man har, inte minst enligt vad som framgått av tidningsintervjuer under de senaste dagarna, inte för avsikt att driva IT-frågorna med någon större hastighet i lärarytbildningen.

Det är viktigt att man inte bara tillsätter en kommission utan att regeringen också har ett strategiskt program för IT-frågorna i sådana här sammanhang. Man bör även se till att skolorna ute i kommunerna skaffar sig strategiska program för IT-tillämpningen. Man behöver där göra många olika saker. Lärarsituationen är kanske den allra viktigaste faktorn, men också läromedelsanvändning, distansutbildning och mängder av andra frågor behöver få en snabb lösning.

Som framgår av tidigare svar i dessa frågor går utvecklingen med en rasande hastighet, och vi är nu faktiskt på väg att släpa efter. Det har inte hänt något under den tid som den nya regeringen har suttit, snart ett halvt år.

Anf. 65 MARIE WILÉN (c)

Fru talman! Jag vill tacka för svaret, herr statsråd. Regeringen har presenterat sin strategi för IT-frågor, och det är bra att den nu har gjort det. Jag tycker att det har gått litet långsamt på detta område, som utvecklas oerhört snabbt. Det är bra att man har givit tydliga besked om att fortsätta det arbete som tidigare har påbörjats inom informations- teknologins område.

Denna teknologi ger helt nya förutsättningar för utveckling av olika regioner i landet liksom av arbete och utbildning på distans. Hur man än ser på saken är skolan den viktigaste faktorn i utvecklingen av utbildning och arbete på distans. Det är där som användningen av informationsteknologin måste utvecklas. Det är viktigt att regeringen driver på den utvecklingen och inte avvaktar.

Det är i skolan som vi kan komma alla barn och ungdomar nära. Datorerna måste bli ett verktyg i skolarbetet och inte bara ses som maskiner ute i samhället. Datorerna måste flyttas in i skolans vardag i stället för att stå i särskilda datasalar. Datorerna skall kunna användas som en del i undervisningen i svenska, matematik, språk och geografi. Det finns exempel på skolor som har kommit ett stycke på väg. De är viktiga, och det är viktigt att allt fler kommer till.

Jag vill fråga vilka konkreta planer regeringen nu har för att snabbt få fart på denna utveckling.

Anf. 66 Statsrådet JAN NYGREN (s)

Fru talman! Det har från tid till annan förts diskussioner om att det har tagit litet tid att åstadkomma en ny IT-kommission. Jag har då försökt påpeka att det har gått 4 månader av de 48 som mandatperioden omfattar och samtidigt sagt att den som tror att utvecklingen avstannar eller ens nämnvärt berörs av det enkla faktum att det inte har funnits någon IT-kommission i tre och en halv månad har drabbats av något slags överskattningssyndrom vad gäller hur mycket den här typen av organ faktiskt kan åstadkomma.

Det är dessutom så att departementens aktivitet i övrigt såvitt jag vet inte har legat nere, utan arbetet där har naturligtvis fortsatt. Dessu-

tom delade den gamla IT-kommissionen ut ett antal uppdrag, inte minst till Staffan Burenstam-Linders stiftelse, och också arbetet med dem har fortsatt under dessa månader. Jag har bedömt det så att det var angeläget för den nya regeringen att ta litet tid på sig för att försöka sortera upp vad som har hänt och vad som behöver göras i framtiden. Utvecklingen fortsätter, som sagt, med stor sannolikhet även om regeringen tar denna nödvändiga tid i anspråk.

I övrigt vill jag gärna hålla med om att skolan är en intressant inkörsport i IT-frågorna. Vi har valt tekniken att avsyna de uppdrag som den gamla kommissionen har delat ut och att samla ihop de olika departementens arbetsuppgifter, för att sedan på kommissionens första sammanträde göra upp en dagordning för det fortsatta arbetet. Det betyder att vi har anledning att återkomma med en redovisning också av vad det fortsatta arbetet kommer att innehålla.

Anf. 67 HANS HJORTZBERG-NORDLUND (m)

Fru talman! Vi ser fram emot att få se ett sådant program. Vi skulle gärna vilja veta litet mer om vad kommissionen har för framtidsplaner och det fortsatta programmet.

Jag tror inte att det är fråga om ett "överskattningssyndrom" när jag säger att det är allvarligt med ett förlorat lärarår. Skall man komma i gång under det närmaste året med någon form av IT-utbildning, och inte fördröja det hela ytterligare ett år, borde man börja med att ge lärare kompletteringsutbildning. Det borde åtminstone komma i gång ett arbete på lärarhögskolorna på den punkten.

Jag överskattar inte denna fråga. De flesta IT-frågorna löses inte på politisk väg. De kommer att lösas vid sidan av. Men politikerna har uppdraget att se till att utvecklingen går i sunda banor och att det inte finns hinder för utvecklingen så att inte Sverige hamnar i bakgrunden i ett europeiskt eller internationellt perspektiv.

Anf. 68 MARIE WILÉN (c)

Fru talman! Vi tycker ändå att det har gått litet långsamt framåt. Regeringens attityd i frågorna är viktig. Den påverkar de beslut som fattas i kommunerna. Kommunerna hör efter om det finns en positiv attityd angående dessa frågor. Det är därför jag tycker denna diskussion är viktig.

Jag känner själv till en kommun där satsningarna litet grand har fått stå tillbaka. Det är lätt att vänta med sådant som är nytt i ekonomiskt kärevarer tider. Nu tror jag att det kommer att gå framåt där också. Men det är inte minst den politiska signalen som är viktig för att satsa på informationsteknologin i skolorna. Jag tackar också för svaret.

Anf. 69 Statsrådet JAN NYGREN (s)

Fru talman! Det är alldeles riktigt att politikerna har ett ansvar. Men jag försöker bara försynt säga att om det har konstaterats någon typ av fördröjning av arbetet ute i skolorna, så har inte kommissionens bortovaro från marknaden i fyra månader haft något avgörande inflytande på det faktumet. Det tycker jag är viktigt att konstatera.

Prot. 1994/95:56
7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Prot. 1994/95:56
7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Tvärtom är det extra viktigt att ta sig tid i politiska termer, inte för att hindra utvecklingen, utan för att faktiskt veta att man använder resurserna till att göra rätt saker. Vi bör vara aktsamma med de knappa resurser vi har. Vi måste fråga oss vad som är statens uppgift och vad andra sköter bättre eller lika bra. Det är den processen det är fråga om.

Jag vill naturligtvis gärna höra kommissionens ledamöters synpunkter för att så småningom återkomma och säga: Detta prioriterar vi.

Anf. 70 HANS HJORTZBERG-NORDLUND (m)

Fru talman! Jag vill också höra kommissionen säga vilka riktlinjer för utvecklingen som skall gälla. Jag tackar statsrådet Nygren för svaret. Jag tycker att det är spännande att se vad som kommer att hända.

Överläggningen var härmed avslutad.

Ajournering

Kammaren beslöt kl. 15.31 på förslag av talmannen att ajournera förhandlingarna till kl. 15.41 på grund av att den tekniska utrustningen inte fungerade.

Återupptagna förhandlingar

Förhandlingarna återupptogs kl. 15.41.

16 § Svar på fråga 1994/95:246 om prisorter för inlösen av spannmål

Anf. 71 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)

Fru talman! Ingvar Eriksson har frågat mig vilka åtgärder regeringen avser vidta för att undanröja de högre kostnader som drabbar odlarna till följd av indelningen i prisorter.

I samband med 1990 års livsmedelspolitiska beslut begränsades antalet prisorter i Sverige till fyra stycken. Ett system med endast fyra prisorter har alltså tillämpats i Sverige under flera år, vilket inneburit att priserna varierat över landet bl.a. beroende på fraktkostnader till utskeppningshamn. Det faktum att Sverige bibehåller fyra prisorter även vid ett EU-medlemskap innebär därför ingen förändring. Jordbruket drabbas inte heller av högre kostnader. Ett litet antal prisorter innebär enbart att spannmålsproducenter långt ifrån en prisort får ett lägre pris till följd av högre fraktkostnader, vilket innebär en lägre intäkt för spannmålsproducenter samtidigt som det gynnar animalieproducenter. Den förändringen inträffade dock redan i och med 1990 års beslut.

Frågan i dag handlar därför om huruvida Sverige skall utnyttja de rent ekonomiska fördelar som medlemskapet erbjuder genom att öka antalet prisorter och därmed nå högre priser. Kostnaden för intervent-

ionslager bärs av EU, varför ett ökat antal orter inte medför ökade kostnader för statsbudgeten.

Alternativet till detta är att bibehålla fyra prisorter. De lägre priser som färre orter innebär bidrar till att hålla ned överskotten och stimulerar ökad lokal konsumtion, vilket också var några av målsättningarna enligt 1990 års beslut. Avvägningen mellan att bibehålla grundläggande värderingar enligt 1990 års beslut som kan rymmas inom ramen för EU:s gemensamma jordbrukspolitik och att utnyttja möjligheten till helt EU-finansierat återflöde är en principfråga som övervägs inom regeringen. Dessa överväganden påverkar bl.a. frågan om antalet prisorter.

Anf. 72 INGVAR ERIKSSON (m)

Fru talman! Jag vill tacka jordbruksministern för svaret. Men tyvärr kan jag inte känna mig nöjd med svaret, även om vissa öppningar nu kan skönjas i det.

Regeringen har, utan föregående behandling i riksdagen, till EU-kommissionen notifierat fyra stycken prisorter vad avser interventionssystemet för spannmål. I EU-propositionen angavs minst 30 orter som ett lämpligt antal. Och ingen gick emot det när riksdagen behandlade propositionen. Jordbruksverket föreslog också 33 prisorter.

Med 30 prisorter för EU:s inlösen av spannmål uppnås rättvisa mellan producenterna i Sverige på samma sätt som mellan producenterna i övriga EU-länder. Andra EU-länder har en prisort per 50 000 ha spannmålsodling. Med nuvarande svenska regeringsförslag skulle varje prisort i Sverige ha 350 000 ha spannmålsodling.

Denna jämförelse visar på skillnaden för Sverige och våra konkurrensländer och på synen på detta. Detta leder till förlust för Sverige gentemot övriga EU-länder. Inkomsterna i svensk spannmålsodling minskar på grund av detta med ca 100 miljoner kronor, vilket också givetvis leder till minskat skatteunderlag.

Statsrådet säger: "Frågan i dag handlar därför om huruvida Sverige skall utnyttja de rent ekonomiska fördelar som medlemskapet erbjuder genom att öka antalet prisorter och därmed nå högre priser." Hon erinrar också om att det inte kostar något extra i statsbudgeten.

Varför biter sig statsrådet fast i 1990 års beslut? Menar statsrådet verkligen att Sverige inte skall utnyttja de ekonomiska möjligheter som medlemskapet i EU ger?

Anf. 73 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)

Fru talman! Först vill jag kommentera vår notifiering i Bryssel. Vi har i det sammanhanget även sagt att det kan bli aktuellt med 33 prisorter, om det inte fungerar med fyra; det vet man alltså om.

Frågan gäller ju: Skall vi offra våra egna idéer, idéer som kan rymmas inom den gemensamma jordbrukspolitiken, för att plocka ut så mycket pengar som möjligt? Med fyra prisorter vidhåller vi en viss typ av nationell värdering. Om vi släpper idén med fyra prisorter har vi också släppt tankarna om att t.ex. minska överskottet – tankar som fanns med i 1990 års beslut – i den nya situationen, dvs. inom ramen

Prot. 1994/95:56
7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Prot. 1994/95:56
7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

för EU-medlemskapet. Om vi väljer 30 eller 33 prisorter ger vi avkall på detta och plockar enbart hem pengarna. Och det är dessa principer som nu övervägs. Det finns också andra områden inom jordbrukspolitiken där denna principfråga är aktuell. Därför finns det anledning att se frågan i första hand såsom principiell. Sedan får man se närmare på detaljerna, och detta är en av många detaljer.

Anf. 74 INGVAR ERIKSSON (m)

Fru talman! Jag finner att statsrådet biter sig fast i 1990 års jordbrukspolitiska tänkande. Men, fru jordbruksminister, situationen i dag är en ny sådan. Även om vi är beredda att kämpa för svenska principer i utformningen av framtida EU-politik måste vi, innan vi kommit fram till en sådan lösning, utnyttja det system som vi nu har att rätta oss efter, nämligen EU:s jordbrukspolitik. Det måste väl ändå vara den enda vettiga ståndpunkten. Vi skall väl inte så att säga betala i onödan och dra ned intäkterna för spannmålsbönderna – detta är inte heller det enda område som regeringen drar ned intäkterna på. Detta drabbar ju också statskassan. Varför skall vi inte utnyttja det som gäller? Jag finner det mycket anmärkningsvärt.

1990 års livsmedelspolitiska beslut kan väl inte vara övergripande EU:s jordbrukspolitiska beslut som i dag gäller, och som vi har att rätta oss efter. Jag förstår inte hur jordbruksministern kan hävda en sådan ståndpunkt och försvara den.

Överläggningen var härmed avslutad.

17 § Svar på fråga 1994/95:247 om villkoren för svenskt jordbruk

Anf. 75 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)

Fru talman! Lars Stjernkvist har frågat mig vilka åtgärder jag är beredd att vidta för att få bättre kunskap om de olika förändringarnas ekonomiska följder för landets bönder.

Låt mig inleda med att säga att jag delar Lars Stjernkvists uppfattning att villkoren för det svenska jordbruket förändras kraftigt i och med inträdet i EU, och självklart skall alla beslut grundas på ett bra beslutsunderlag. När det sedan gäller en ekonomisk konsekvensutredning mot bakgrund av medlemskapet och finansieringen av EU-avgiften kan först och främst konstateras att regeringen ännu inte redovisat några förslag till riksdagen om utformningen av de skatter som är aktuella för att finansiera EU-avgiften.

Det kan också konstateras att regeringen till sitt förfogande har flera myndigheter som besitter de expertkunskaper som krävs för att analysera konsekvenserna för jordbruket av ett medlemskap och jordbrukets bidrag till finansieringen av EU-avgiften. Ett stort analysarbete pågår också för närvarande. Detta kommer att redovisas i samband med att regeringen för riksdagen redovisar sina förslag till finansiering av EU-avgiften. Jag kommer också att ta upp denna fråga i samtal med företrädare för Lantbrukarnas riksförbund.

Anf. 76 LARS STJERNKVIST (s)

Fru talman! Jag tackar för svaret. Jag är ingen jordbrukspolitiker och skall inte säga att jag kan detta område. Däremot vill jag säga att det är ett viktigt område, som vi alla på något sätt är berörda av. Jag kommer dessutom från ett län som är mycket beroende av livsmedelsindustrin, vilket också framgår av frågan.

Jag delar helt regeringens uppfattning när det gäller den principiella synen på jordbrukspolitiken. Jag tror inte att det är möjligt att åstadkomma någon samsyn. Jag har förstått att det finns delade meningar när det gäller inriktningen på jordbrukspolitiken, mellan olika partier och mellan intresseorganisationer och regeringen.

Jag tycker att den debatt som har förts under den senaste tiden har varit beklaglig på en punkt. Den har inte bara handlat om olika uppfattningar i sak, utan man har också trätt om hur verkligheten faktiskt ser ut. Jag tycker att vi som politiker skall göra vårt yttersta för att försöka undvika den typen av diskussioner. När det gäller en näring som är så viktig för oss alla borde vi anstränga oss till det yttersta för att tillsammans bilda oss en gemensam uppfattning både om hur verkligheten ser ut och om vad olika förslag och förändringar innebär.

Jag uppfattar svaret som positivt. Jag hoppas att det är en riktig tolkning. Det pågår redan en sådan konsekvensanalys som jag efterlyste. En av poängerna är att vi som politiker, regeringen, gör en sådan analys i nära samarbete med dem som är närmast berörda, nämligen producenterna på detta område. Min följdfråga blir då: Kommer LRF och bönderna att få vara med, i ambitionen att försöka hitta en gemensam verklighetsbeskrivning?

Anf. 77 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)

Fru talman! Låt mig först kommentera detta med verkligheten. Det är bra att Lars Stjernkvist tar upp det. Där går något av en skiljelinje mellan de olika partierna. Jag uppfattar att många partier inte ser till skillnaden mellan den verklighet som bönderna levde i före medlemskapet och den verklighet som de lever i nu, i och med medlemskapet. Debatten handlar hela tiden om hur mycket mera pengar den tidigare regeringen ville ge till jordbruket. Men jämfört med hur det var före den 1 januari 1995 tillförs jordbruket de facto en ganska stor summa svenska pengar. Det är viktigt att säga att det blir en förbättring för jordbruket. Att vi sedan inte kan göra den förbättringen lika stor som den tidigare regeringen utlovade har, som Lars Stjernkvist vet, med vår ekonomiska situation att göra.

Analysen sköts på departementet och myndigheterna. Som jag sade kommer vi att samtala med lantbrukets företrädare. De kommer dock inte att sitta med i arbetsgruppen och arbeta fram analysen. Samarbetet sker genom samtal.

Anf. 78 LARS STJERNKVIST (s)

Fru talman! Jag håller med statsrådet om att det är viktigt att hålla isär begreppen när man beskriver vad olika förslag innebär. Vad jag förstår är det ingen som ifrågasätter riktigheten i påståendet att bönder-

Prot. 1994/95:56

7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Prot. 1994/95:56
7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

na tillhör de stora vinnarna på EU-medlemskapet. Den oro som jag ofta möter handlar i stället om ifall det verkligen är de bönder som är de stora vinnarna på EU-medlemskapet som också får vara med och bära den största delen av besparingarna. Jag kan, som lekman, självklart inte ge något klokt svar. Vad jag förstår har det varit omöjligt för regeringen att göra alla dessa analyser i förväg, av förståeliga skäl.

Jag skall inte ge goda råd eller lägga mig i regeringens interna arbete. Jag hoppas ändå att man med det som sägs om samtal menar att det finns en ambition att försöka nå en gemensam verklighetsbeskrivning.

Anf. 79 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)

Fru talman! Jag kan försäkra Lars Stjernkvist att den ambitionen finns. Om den sedan går att uppfylla är en annan sak. Men förutsättningarna är mycket goda, som jag ser det.

Jag vill också kommentera det som sades om vinnare och förlorare. Det är alldeles riktigt att vissa kategorier jordbrukare är vinnare i EU-systemet. En del får nästan ingenting. Men enligt det ursprungliga förslaget får de ändå vara med och betala. Det är därför som det är så viktigt att studera detta och se hur kostnaderna faller ut på olika kategorier, innan man lägger fram ett förslag till hur medlemskapet skall betalas.

Spannmålsodlare och oljeväxtproducenter är de som kanske vinner mest. Jag kan ge en siffra för Östergötland. Arealstödet ger Östergötlands bönder ett plus på 311 miljoner. Det är en grupp som faktiskt gynnas av medlemskapet. Vi har sagt att de grupper som kraftigt gynnas också skall vara med och bidra litet mer än andra.

Anf. 80 LARS STJERNKVIST (s)

Fru talman! Östergötland är ett mycket stort län. Vi har olika typer av natur, olika typer av landskap och också olika typer av bönder. Jag är inte alldeles säker på att de som hörs allra mest är de som har störst behov av att nå fram till politikerna. Jag tror att statsrådet och jag är helt överens om det.

Jag noterar med tillfredsställelse att det är statsrådets ambition att man skall hitta en gemensam verklighetsbeskrivning. Sedan kan vi båda två bara uttrycka förhoppningen att också övriga intressenter har samma ambitioner. Jag är nöjd med svaret.

Överläggningen var härmed avslutad.

18 § Svar på fråga 1994/95:252 om införsel av djur

Anf. 81 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)

Fru talman! Göthe Knutson har frågat mig vilka åtgärder jag avser vidta för att förhindra en upprepning av viss handläggning av införsel av hästar från Pakistan.

Det är Statens jordbruksverk som har det författningsenliga ansvaret för att djursjukdomar som är smittsamma inte kommer in i landet och får spridning här. Det är således Jordbruksverket som har fattat beslutet om att avliva hästarna med stöd av den vid den aktuella tidpunkten gällande veterinära införselkungörelsen (SFS 1958:551). Införsel av hästar från Pakistan till Sverige medges inte på grund av att de anses utgöra en stor smittrisk. Detsamma gäller för införsel av hästar från Pakistan till hela EU, liksom t.ex. till Polen och Estland. Under det senaste året har Pakistan inte heller rapporterat sjukdomar till den internationella organisationen för smittsamma djursjukdomar (OIE), vilket betyder att sjukdomsläget i Pakistan är okänt. Det ankommer på Jordbruksverket i dess egenskap av expertmyndighet att besluta i denna typ av frågor. Verket har också den kompetens som krävs för att fatta sådana beslut. Det är med andra ord inte en fråga som vi politiker bör besluta om.

Enligt Göthe Knutson var det friska djur som avlivades. Faktum är att ingen har kunnat konstatera om djuren var friska eller bar på någon sjukdom. Många anser att hästarna borde ha förvarats i karantän. Enligt experter på Jordbruksverket och Statens veterinärmedicinska anstalt går det dock inte att testa djur för sjukdomar som vi kanske inte ens känner till. Dessutom finns det djursjukdomar som sprids på ett sådant sätt att karantänsvistelsen i sig inte utgör något skydd. Detta är också anledningen till att även andra länder vägrade och vägrar införsel av hästar från Pakistan.

Jag kommer inte att vidta några åtgärder för att försvaga det skydd vi har mot smittsamma djursjukdomar.

Anf. 82 GÖTHE KNUTSON (m)

Fru talman! Jag tackar jordbruksministern. Det finns ingen regel utan undantag säger ordspråket. I den införselkungörelse – SJVFS 1993:5 – som riksdagens utredningstjänst har tagit fram åt mig framgår det av 5 §: Om införseln avser levande djur får tillstånd lämnas endast om det är angeläget från avelssynpunkt eller annars från allmän eller enskild synpunkt.

Det finns alltså en undantagsparagraf som medger undantag.

Jag skulle vilja fråga jordbruksministern om hon har förståelse för den upprördhet som har kommit till uttryck från allmänheten. Vid militära institutioner kan man berätta om hur människor t.o.m. har ringt och gråtit över det inträffade. Tre unga hästar, tre djur, som uppgivits vara friska har bokstavligen dödats, avlivats, av svenska myndigheter. Man frågar sig då: Vem är ansvarig för detta? Ja, jag gör inte jordbruksministern ansvarig. Men någonstans måste det ju finnas ett ansvar för detta.

Och sedan en sak till: Jordbruksministern sade att ingen har kunnat konstatera att hästarna var friska. Det är inte någonting som jag har hittat på utan det är ju svar mediefolk har fått från Jordbruksverket när man har ringt och frågat. Finns det någonstans ett ansvar för att det har blivit så här tokigt? Har jordbruksministern en känsla för att detta är väldigt olyckligt? Jag går inte in på de diplomatiska synpunkterna.

Prot. 1994/95:56
7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Prot. 1994/95:56
7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Anf. 83 TALMANNEN

Jag vill då inför fortsättningen av den här debatten erinra om att kammaren inte får överlägga om lämpligheten eller rättsenligheten i myndighets avgörande i enskilt fall.

Anf. 84 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)

Fru talman! Visst kan jag ha sympati för det som allmänheten har uttryckt. Men frågan är då: Vad är det som har styrt allmänheten? Det är den mediebild som har uppvisats. Om man skall vara litet kritisk tycker jag nog att man borde ha ställt frågan: Varför kom hästarna hit? På vems uppdrag kom de hit? Vem är skyldig till detta?

Jag undrar om inte Göthe Knutson har synpunkter när det gäller den person som medgav att hästarna skulle tas in i Sverige. Var det inte obetänksamt att inte våga säga nej i den situationen?

Anf. 85 GÖTHE KNUTSON (m)

Fru talman! Jag förstår vem statsrådet syftar på, nämligen den befattningshavare som tog emot gåvan från Pakistans arméchef. Gåvan var ju avsedd att bli ett förnämligt inslag i den vaktparad som vi har här i Stockholm.

Jag skall inte på något sätt fresta regelverket, naturligtvis inte. Men det är ändå ett faktum att det finns en undantagsparagraf. Det är sorgligt att inte den har blivit tillämpad. Av svaret förstår jag att statsrådet inte tänker vidta någon åtgärd, men det skulle vara väldigt bra om våra myndigheter ville se möjligheten att pröva det enskilda fallet, vilket man tydligen inte har gjort här. Det är bara att be om att vi i fortsättningen inte skall behöva se att djur avlivas.

Överläggningen var härmed avslutad.

19 § Svar på fråga 1994/95:253 om ekologisk mjölkproduktion

Anf. 86 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)

Fru talman! Lennart Brunander har frågat mig om jag är beredd att ändra förordningen om mjölkkvoter så att riksdagens beslut om mjölkkvot till ekomjölksproducenter blir tillgodosett.

Regeringen har genom beslut den 26 januari ändrat förordningen om mjölkkvoter så att producenter av ekologisk mjölk kan erhålla en kvot som motsvarar deras produktion antingen under år 1993 eller år 1994. Därmed har riksdagens beslut i frågan tillgodosetts.

Anf. 87 LENNART BRUNANDER (c)

Fru talman! Jag tackar jordbruksministern för svaret. Frågan är ställd med anledning av den förordning som antogs den 20 december. Därefter har regeringen ändrat förordningen så att man kan välja mellan produktionen 1993 och 1994. Frågan är då om man med detta tillgodo-

ser riksdagens beslut som säger att utskottet förordar att producenter av s.k. ekomjolk icke åläggs några begränsningar i kvothänseende. Begränsningen i det nya beslutet ligger i att det skall vara fråga om 1993 eller 1994 års produktion. Det innebär att den som hade en produktion som var större eller annorlunda vid något annat tillfälle ju blir missgynnad.

Jag vill ändå tacka jordbruksministern för att man genomförde en förändring för att försöka infria det beslut som fattades i riksdagen och de intentioner som utskottet hade för att på det sättet ge ekomjölksproducenterna en möjlighet att utvecklas, vilket är viktigt. Men jag vill fråga jordbruksministern om hon inte ville ha en vaksamhet över om det behövs ytterligare förändringar, om det nya beslutet visar sig att medföra begränsningar som inte var avsedda i riksdagsbeslutet.

Anf. 88 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)

Fru talman! Vi har tolkat riksdagens beslut och vi har ändrat förordningen i enlighet med vår tolkning. Är det så att riksdagen och dess ledamöter finner att vi har tolkat det fel, får man vara mycket mera tydlig när man fattar beslut i riksdagen om sådana här saker.

Anf. 89 LENNART BRUNANDER (c)

Fru talman! Jag tycker inte att det är något större fel på tydligheten i riksdagens beslut. Det står att det inte skall vara någon begränsning i kvothänseende. Uttrycket "ingen begränsning i kvothänseende" är ganska tydligt. Såvitt jag förstår behöver det väl knappast beskrivas ytterligare.

Därför är min enda begäran till jordbruksministern att hon skall ha en viss vaksamhet när det gäller den här frågan så att ekomjölksproducenterna får de möjligheter som var avsedda med riksdagsbeslutet.

Anf. 90 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)

Fru talman! Frågan är ju då hur långt tillbaka man skall gå, om man skriver på detta – som Lennart Brunander tycker – tydliga sätt, men som ändå ger utrymme för en tolkning. Vi har gått tillbaka två år. Skall man gå tillbaka till 90-talet eller 80-talet? Är det sådana preciseringar som riksdagens ledamöter förväntar sig av regeringen, då bör man nog vara litet tydligare när man fattar beslutet. Men vi håller självfallet ögonen på detta, precis som Lennart Brunander önskar.

Anf. 91 LENNART BRUNANDER (c)

Fru talman! Jag är tacksam för att jordbruksministern lovar att göra det. Jag ville bara ha sagt att när det står "ingen begränsning" så innebär det ingen begränsning. Jag tycker att det är ganska klart. Det är bra om detta kan vara vägledande i fortsättningen.

Överläggningen var härmed avslutad.

Prot. 1994/95:56
7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Prot. 1994/95:56
7 februari

Svar på frågor

20 § Svar på fråga 1994/95:254 om ekologisk odling och kravet på träda

Anf. 92 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)

Fru talman! Lennart Brunander har frågat mig på vilket sätt regeringen avser agera för att få till stånd det undantag som riksdagen har begärt från kravet på träda för ekologisk odling.

För att erhålla EU:s arealbidrag måste en enskild jordbrukare träda en viss andel av sin åkermark enligt gällande EG-regler. På den obligatoriska trädan får inte livsmedel eller foder produceras. Det finns inte några undantag från trädeskravet för ekologisk odling. Den ekologiska spannmålsodlingen är alltså underkastad samma regler som den konventionella odlingen. I enlighet med riksdagens begäran kommer jag att i samband med den pågående diskussionen om förenklingar av EU:s jordbruksreform ta upp frågan om ett undantag. Jag vill dock erinra om att ett sådant undantag innebär ett stort principiellt avsteg från gällande EU-regler. Frågan kan därför också bli aktuell när EU:s långsiktiga livsmedelspolitik diskuteras. Till saken hör också att gårdar med begränsad spannmålsproduktion är undantagna från trädeskravet enligt gällande EU-regler. Eftersom många jordbruksföretag med ekologisk produktion har en begränsad spannmålsproduktion är de redan undantagna från trädeskravet.

Stöd till ekologisk produktion sker också på annat sätt inom EU. Det finns som bekant möjlighet att inom ramen för EU:s miljöstöd ge stöd till ekologisk produktion, vilket jag också avser att göra.

Anf. 93 LENNART BRUNANDER (c)

Fru talman! Jag tackar även för det här svaret.

Den här frågan är litet knepigare än den vi diskuterade nyss, eftersom vi inte kan bestämma helt och hållet själva utan måste påverka EU:s regler. Jag är klart medveten om att det inte finns några undantag för trädeskrav för ekologisk odling, och det är det som är bakgrunden till riksdagens uttalande. Det är då viktigt att komma ihåg att vi avsåg att snabbt få ett godkännande från EU för att göra på det här sättet. Det är naturligtvis bra att påverka EU:s långsiktiga jordbrukspolitik, men det leder litet för långt.

Eftersom vi är överens om att stimulera den ekologiska odlingen, för att nå målet att 10 % av åkermarken skall vara ekologiskt odlad år 2000, är det viktigt att vi skapar regler som inte motverkar den målsättningen. Men det kan bli så, eftersom reglerna för träda är besvärande för den ekologiska odlingen. Man kan gå två vägar. Antingen ändrar man reglerna för trädans utnyttjande, eller också ser man till att odlarna slipper trädeskravet.

Det är naturligtvis också sant att många av gårdarna med ekologisk odling inte är så stora och därmed kanske klarar sig ändå. Men vår målsättning är ju att få med också större gårdar, för att få fram en större spannmålsproduktion. Det är nödvändigt för att vi skall kunna utveckla det som vi pratade om tidigare, nämligen ökad produktion av ekomjöl.

De regler som socialdemokraterna och regeringen röstade igenom före jul innebär att hela gården måste gå in för ekologisk odling för att få del av de stöd som finns. Det är också en komplikation i sammanhanget, som gör att omfattningen blir större.

Anf. 94 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)

Fru talman! Jag håller med Lennart Brunander om att mycket har blivit knepigare nu, när vi inte bestämmer själva helt och hållet. På den här punkten bestämmer vi ingenting själva, utan allt sker inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken. Man kanske tror att det går att påverka genast och snabbt få en lösning, men jag har uppfattat det så att det tar litet tid.

Jag vill påminna om att det inte är vi som nation eller ministerrådet som lägger fram förslag, utan förslagen till förändring kommer från kommissionen – det är det enda organ som har förslagsrätt.

Jag vill också påminna om att det i samband med anslutningsförhandlingarna fanns en möjlighet att ta upp den här frågan. Det gjordes inte, och vi har alltså inte fått något undantag.

Jag avser att göra vad jag kan, men jag tror inte att det går att få något resultat snabbt.

Anf. 95 LENNART BRUNANDER (c)

Fru talman! Det var tråkigt att höra, men vi har förtroende för att jordbruksministern jobbar hårt med det här. Vi förväntar oss ett resultat så snabbt som möjligt, för att på det sättet stimulera den ekologiska odlingen.

Som jag sade, kan man komma fram på två vägar. Om man inte kan komma fram genom att undanta ekologisk odling från träda, kan man ta den andra vägen temporärt, i väntan på att vissa undantag medges i de krav som ställs på de grödor som man får ha på trädan. Det skulle vara till fördel för den ekologiska odlingen.

De mål man vill nå med trädan infrias ju av gårdarna med ekologisk odling, eftersom de redan sänker sin produktion rätt avsevärt.

Jordbruksministern säger att miljöstödet skall användas för att stödja ekologisk odling. Det är ju höljt i dimma vad det blir av det. I budgeten finns det för litet pengar, och reglerna är ännu inte utformade. Det vore bra att få veta litet mera om det också.

Anf. 96 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)

Fru talman! Jag kan försäkra Lennart Brunander, att om det ankom bara på mig skulle det gå undan. Men jag är en av 15, och vi har 4 röster av 86, och det gör det litet svårare. Jag skall naturligtvis göra allt jag kan för att få upp frågan på bordet.

När det gäller den ekologiska odlingen och stödet i budgetpropositionen är vårt förslag att den ekologiska odlingen skall stödjas med 150-200 miljoner. Det är en kraftig förbättring jämfört med situationen i dag.

Prot. 1994/95:56
7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Prot. 1994/95:56
7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Det här är också en fråga som vi skall gå till Bryssel med för att få godkänd. Jag vill ha den ordningen att riksdagen skall säga sitt först, innan vi går till Bryssel. Det är en mer demokratisk väg.

Anf. 97 LENNART BRUNANDER (c)

Fru talman! På de här punkterna har jag ingen annan åsikt än jordbruksministern – det är naturligtvis så det skall gå till. Det är bara synd att vi inte fattade beslut före jul, därför att då hade vi haft klara besked till både ekologiska odlare och andra odlare inför nästa odlingssäsong. Men vi kan inte göra någonting åt det nu, utan det får vara som det är.

Vi har förhoppningen att jordbruksministern i Bryssel, även om det är besvärligt, försöker skapa så bra och riktiga regler som möjligt.

Överläggningen var härmed avslutad.

21 § Svar på fråga 1994/95:266 om skogliga utbildningsorter

Anf. 98 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)

Fru talman! Sven-Erik Österberg har frågat mig om jag avser att ta regionalpolitiska hänsyn även till andra utsatta skogliga utbildningsorter än Bispgården.

Bakgrunden till frågan är att regeringen i årets budgetproposition, med hänsyn till de omfattande besparingar som måste göras på statsbudgeten, föreslagit en minskning av Lantbruksuniversitetets anslag med 104 miljoner. En sådan kraftig besparing medför naturligtvis att stora förändringar måste ske i verksamheten. Regeringen har därför i budgetpropositionen angett att besparingarna i vissa fall måste leda till regionala koncentrationer och att Lantbruksuniversitetet i samband med sådana måste ta ett regionalpolitiskt ansvar. Enbart som ett exempel på ett sådant regionalpolitiskt ansvar nämns att det är viktigt att garantera fortsatt verksamhet av något slag i Bispgården när man omformar den kortare skogliga utbildningen. Med fortsatt verksamhet ”av något slag” menas inte att det nödvändigtvis skall bedrivas skogsteknikerutbildning i Bispgården. Regeringen menar inte heller att just Lantbruksuniversitetet skall vara tvunget att bedriva verksamhet i Bispgården. Avsikten med uttalandet är att Lantbruksuniversitetet skall ta sitt regionalpolitiska ansvar genom att medverka till att det även i fortsättningen finns en verksamhet i de lokaler som Norra skogsinstitutet disponerar.

Formuleringen i budgetpropositionen är alltså enbart en exemplifiering. Regeringen har därmed inte gjort några regionalpolitiska prioriteringar. Tvärtom framhålls det mycket tydligt att det är Lantbruksuniversitetet självt som beslutar vilken regionalpolitisk hänsyn som skall tas och om hur besparingarna skall göras. Detta har dessutom betonats av riksdagen i ett tidigare sammanhang.

Anf. 99 SVEN-ERIK ÖSTERBERG (s)

Fru talman! Jag är mycket väl medveten om den finansiella situation som Sverige som nation befinner sig i och att även den besparing

som läggs ut på Lantbruksuniversitetet är nödvändig. Jag har ingenting att säga om det, utan även denna del måste naturligtvis dra sitt strå till stacken.

Av jordbruksministerns svar att döma har namnet Bispgården i många fall upprört känslorna, och man har känt sig trängd av att det just där fordras en lokalisering. Men i jordbruksministerns svar trycks det speciellt på att det rör sig om en exemplifiering. I det sammanhanget måste man säga att de som skall fatta beslut på det här området inte kan känna sig speciellt uppbundna av att namnet Bispgården står där. Det torde vara ganska öppet för att fritt besluta efter bästa förmåga. Man kan väl därmed säga att det var mer eller mindre en slump att Bispgården nämns som ort.

Anf. 100 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)

Fru talman! Jag tycker att vi som kommer från landsorten skall hålla detta högt, att när det sker indragningar och koncentrationer har högskolan, universitetet eller den myndighet som staten på något vis kan styra över en skyldighet att se till, så långt det låter sig göras, att annan verksamhet av något slag kommer dit. Det gäller naturligtvis inte bara Bispgården, utan också andra orter där den här typen av nedläggning eller indragning kan bli aktuell. Det borde vara ett gemensamt intresse för oss att människor kan ägna sig åt annat än den verksamhet som var i lokalerna tidigare.

Anf. 101 SVEN-ERIK ÖSTERBERG (s)

Fru talman! Jag vill tacka jordbruksministern för svaret, och jag känner mig mycket nöjd med det.

Överläggningen var härmed avslutad.

22 § Hänvisning av ärenden till utskott

Föredrogs och hänvisades

Propositioner

1994/95:118 till näringsutskottet

1994/95:128 till trafikutskottet

1994/95:135 till bostadsutskottet

1994/95:136 till arbetsmarknadsutskottet

Skrivelser

1994/95:116 till näringsutskottet

1994/95:127 till kulturutskottet

Motion

1994/95: Sfl 1 till socialförsäkringsutskottet

Prot. 1994/95:56

7 februari

Svar på frågor

Prot. 1994/95:56
7 februari

23 § Bordläggning

Anmälades och bordlades

Propositioner

1994/95:134 Højning av anläggningshavarnas ansvarsbelopp för atomskador

1994/95:145 Ändringar i växtskyddslagen, m.m.

Skrivelser

1994/95:138 Redovisning för fördelningen av medel från Allmänna arvsfonden under budgetåret 1993/94

1994/95:141 Redogörelse för en överenskommelse om vissa ersättningar till sjukvårdshuvudmännen m.m. för år 1995

2 367 motioner avlämnade under allmänna motionstiden
(Enligt bilaga till detta protokoll.)

Motioner

med anledning av skr. 1994/95:121 Forskning och försök rörande alternativ till burhållning av värphöns

1994/95:Jo16 av Karl Hagström (s)

med anledning av prop. 1994/95:126 Den framtida trafikadministrativa verksamheten

1994/95:T18 av Birgitta Hambræus m.fl. (c, mp, kds)

1994/95:T19 av Göthe Knutson m.fl. (m)

1994/95:T20 av Sten Östlund och Marianne Carlström (s)

1994/95:T21 av Tanja Linderborg m.fl. (v)

1994/95:T22 av Patrik Norinder (m)

1994/95:T23 av Göran R Hedberg (m)

1994/95:T24 av Dan Ericsson (kds)

med anledning av prop. 1994/95:129 Kommunallagsanpassning av kyrkolagen m.m.

1994/95:K12 av Anders Svärd (c)

1994/95:K13 av Anders Svärd (c)

1994/95:K14 av Anders Svärd (c)

1994/95:K15 av Carl-Johan Wilson (fp)

1994/95:K16 av Eva Flyborg (fp)

med anledning av skr. 1994/95:131 Invandrar- och flyktingpolitiken

1994/95:Sf12 av Birthe Sörestedt och Sigrid Bolkéus (s)

med anledning av prop. 1994/95:137 Stöd för nyanställningar

1994/95:A17 av Per Unckel m.fl. (m)

1994/95:A18 av Elver Jonsson m.fl. (fp)

1994/95:A19 av Mats Odell m.fl. (kds)

1994/95:A20 av Birger Schlaug m.fl. (mp)

1994/95:A21 av Gudrun Schyman m.fl. (v)

1994/95:A22 av Elving Andersson m.fl. (c)

Prot. 1994/95:56
7 februari

24 § Anmälan om interpellationer

Anmälades att följande interpellationer framställts

den 31 januari

1994/95:53 av *Juan Fonseca* (s) till statsrådet Mona Sahlin om invandrarkvinnorna och jämställdhet

den 1 februari

1994/95:54 av *Lennart Beijer* (v) till kommunikationsministern om SJ:s prispolitik

Interpellationerna redovisas i bilaga som fogas till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 7 februari.

25 § Kammaren åtskildes kl. 16.19.

Förhandlingarna leddes av talmannen.

Vid protokollet

TOM T:SON THYBLAD

/Barbro Nordström

Prot. 1994/95:56
7 februari

*Fel! Okänt
växelargument.*

Innehållsförteckning

1 § Justering av protokoll	
2 § Meddelande om ändring i kammarens sammanträdesplan.....	
3 § Anmälan om frågor	
	1994/95:261 av <i>Bo Finnkvist</i> (s) till utrikesministern om minröjare
	1994/95:262 av <i>Marianne Andersson</i> (c) till statsrådet Leif Blomberg om asylsökande judar från f.d. Sovjetunionen
	1994/95:263 av <i>Ulla Hoffmann</i> (v) till statsrådet Leif Blomberg om avvisning av asylsökande
	1994/95:264 av <i>Wiggo Komstedt</i> (m) till kommunikationsministern om taxilegitimation
	1994/95:265 av <i>Eva Björne</i> (m) till justitieministern om spärrade obligationer
	1994/95:266 av <i>Sven-Erik Österberg</i> (s) till jordbruksministern om skogliga utbildningsorter
	1994/95:267 av <i>Yvonne Ruwaida</i> (mp) till försvarsministern om transport av materiel till Pakistan
	1994/95:268 av <i>Yvonne Ruwaida</i> (mp) till försvarsministern om kostnaden för staten på grund av Pakistans arméchefs besök m.m.
	1994/95:269 av <i>Dan Ericsson</i> (kds) till statsrådet Leif Blomberg om asyl för judar från f.d. Sovjetunionen
	1994/95:270 av <i>Dan Ericsson</i> (kds) till arbetsmarknadsministern om utbildning för uppsagd personal i kommuner och landsting
4 § Svar på fråga 1994/95:261 om minröjare	
	Anf. 1 Utrikesminister LENA HJELM-WALLÉN (s)
	Anf. 2 BO FINNKVIST (s)
	Anf. 3 Utrikesminister LENA HJELM-WALLÉN (s)
	Anf. 4 BO FINNKVIST (s)
5 § Svar på fråga 1994/95:249 om elallergi	
	Anf. 5 Socialminister INGELA THALÉN (s)
	Anf. 6 LENNART FRIDÉN (m)
	Anf. 7 Socialminister INGELA THALÉN (s)
	Anf. 8 LENNART FRIDÉN (m)
	Anf. 9 Socialminister INGELA THALÉN (s)
	Anf. 10 LENNART FRIDÉN (m)
	Anf. 11 Socialminister INGELA THALÉN (s)

Anf. 12 LENNART FRIDÉN (m).....	Prot. 1994/95:56.....	7
6 § Svar på fråga 1994/95:257 om tredje spåret i Stockholm	7 februari	7
Anf. 13 Kommunikationsminister INES UUSMANN (s)		7
Anf. 14 EWA LARSSON (mp).....		8
Anf. 15 Kommunikationsminister INES UUSMANN (s)		8
Anf. 16 EWA LARSSON (mp).....		9
Anf. 17 Kommunikationsminister INES UUSMANN (s)		9
Anf. 18 EWA LARSSON (mp).....		9
7 § Svar på fråga 1994/95:259 om SJ:s godstrafik		9
Anf. 19 Kommunikationsminister INES UUSMANN (s)		9
Anf. 20 ROY OTTOSSON (mp)		10
Anf. 21 Kommunikationsminister INES UUSMANN (s)		10
Anf. 22 ROY OTTOSSON (mp)		11
Anf. 23 Kommunikationsminister INES UUSMANN (s)		11
Anf. 24 ROY OTTOSSON (mp)		11
8 § Svar på fråga 1994/95:260 om Ostkustbanan		12
Anf. 25 Kommunikationsminister INES UUSMANN (s)		12
Anf. 26 WIDAR ANDERSSON (s).....		12
Anf. 27 Kommunikationsminister INES UUSMANN (s)		13
Anf. 28 WIDAR ANDERSSON (s).....		13
Anf. 29 Kommunikationsminister INES UUSMANN (s)		13
9 § Svar på fråga 1994/95:264 om taxilegitimation		14
Anf. 30 Kommunikationsminister INES UUSMANN (s)		14
Anf. 31 WIGGO KOMSTEDT (m)		14
Anf. 32 Kommunikationsminister INES UUSMANN (s)		15
Anf. 33 WIGGO KOMSTEDT (m)		15
10 § Svar på fråga 1994/95:265 om spärrade obligationer		15
Anf. 34 Finansminister GÖRAN PERSSON (s)		15
Anf. 35 EVA BJÖRNE (m)		16
Anf. 36 Finansminister GÖRAN PERSSON (s)		16
11 § Svar på fråga 1994/95:245 om åtgärder mot koncent-		
rationen av verksamheter till Stockholm m.m.		17
Anf. 37 Arbetsmarknadsminister ANDERS		
SUNDSTRÖM (s).....		17
Anf. 38 PER ROSENGREN (v).....		17
Anf. 39 Arbetsmarknadsminister ANDERS		
SUNDSTRÖM (s).....		18
Anf. 40 PER ROSENGREN (v).....		18
Anf. 41 Arbetsmarknadsminister ANDERS		
SUNDSTRÖM (s).....		19
Anf. 42 PER ROSENGREN (v).....		19

Prot. 1994/95:56
7 februari

12 § Svar på fråga 1994/95:258 om Norrlandsfonden

Anf. 43 Arbetsmarknadsminister ANDERS

SUNDSTRÖM (s)

Anf. 44 SVEN BERGSTRÖM (c)

Anf. 45 Arbetsmarknadsminister ANDERS

SUNDSTRÖM (s)

Anf. 46 SVEN BERGSTRÖM (c)

Anf. 47 Arbetsmarknadsminister ANDERS

SUNDSTRÖM (s)

Anf. 48 SVEN BERGSTRÖM (c)

**13 § Svar på fråga 1994/95:270 om utbildning för uppsagd
personal i kommuner och landsting.....**

Anf. 49 Arbetsmarknadsminister ANDERS

SUNDSTRÖM (s)

Anf. 50 DAN ERICSSON (kds)

Anf. 51 Arbetsmarknadsminister ANDERS

SUNDSTRÖM (s)

Anf. 52 DAN ERICSSON (kds)

Anf. 53 Arbetsmarknadsminister ANDERS

SUNDSTRÖM (s)

Anf. 54 DAN ERICSSON (kds)

Anf. 55 Arbetsmarknadsminister ANDERS

SUNDSTRÖM (s)

Anf. 56 DAN ERICSSON (kds)

Anf. 57 Arbetsmarknadsminister ANDERS

SUNDSTRÖM (s)

**14 § Svar på fråga 1994/95:242 om skärpningarna i skogs-
vårdslagen.....**

Anf. 58 Näringsminister STEN HECKSCHER (s)

Anf. 59 INGVAR ERIKSSON (m)

Anf. 60 Näringsminister STEN HECKSCHER (s)

Anf. 61 INGVAR ERIKSSON (m)

Anf. 62 Näringsminister STEN HECKSCHER (s)

**15 § Svar på frågorna 1994/95:228 och 229 om informat-
ionsteknologin.....**

Anf. 63 Statsrådet JAN NYGREN (s)

Anf. 64 HANS HJORTZBERG-NORDLUND (m)

Anf. 65 MARIE WILÉN (c)

Anf. 66 Statsrådet JAN NYGREN (s)

Anf. 67 HANS HJORTZBERG-NORDLUND (m)

Anf. 68 MARIE WILÉN (c)

Anf. 69 Statsrådet JAN NYGREN (s)

Anf. 70 HANS HJORTZBERG-NORDLUND (m)

Ajournering	Prot. 1994/95:56.....	30
Återupptagna förhandlingar	7 februari	30
16 § Svar på fråga 1994/95:246 om prisorter för inlösen av spannmål		30
Anf. 71 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)		30
Anf. 72 INGVAR ERIKSSON (m)		31
Anf. 73 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)		31
Anf. 74 INGVAR ERIKSSON (m)		32
17 § Svar på fråga 1994/95:247 om villkoren för svenskt jordbruk		32
Anf. 75 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)		32
Anf. 76 LARS STJERNKVIST (s)		33
Anf. 77 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)		33
Anf. 78 LARS STJERNKVIST (s)		33
Anf. 79 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)		34
Anf. 80 LARS STJERNKVIST (s)		34
18 § Svar på fråga 1994/95:252 om införsel av djur		34
Anf. 81 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)		34
Anf. 82 GÖTHE KNUTSON (m)		35
Anf. 83 TALMANNEN		36
Anf. 84 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)		36
Anf. 85 GÖTHE KNUTSON (m)		36
19 § Svar på fråga 1994/95:253 om ekologisk mjölkproduktion		36
Anf. 86 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)		36
Anf. 87 LENNART BRUNANDER (c)		36
Anf. 88 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)		37
Anf. 89 LENNART BRUNANDER (c)		37
Anf. 90 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)		37
Anf. 91 LENNART BRUNANDER (c)		37
20 § Svar på fråga 1994/95:254 om ekologisk odling och kravet på träda		38
Anf. 92 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)		38
Anf. 93 LENNART BRUNANDER (c)		38
Anf. 94 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)		39
Anf. 95 LENNART BRUNANDER (c)		39
Anf. 96 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)		39
Anf. 97 LENNART BRUNANDER (c)		40
21 § Svar på fråga 1994/95:266 om skogliga utbildningsorter		40

Prot. 1994/95:56
7 februari

Anf. 98 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)
Anf. 99 SVEN-ERIK ÖSTERBERG (s)
Anf. 100 Jordbruksminister MARGARETA
WINBERG (s)
Anf. 101 SVEN-ERIK ÖSTERBERG (s)

22 § Hänvisning av ärenden till utskott

23 § Bordläggning.....

24 § Anmälan om interpellationer

1994/95:53 av *Juan Fonseca* (s) till statsrådet Mona Sahlin
om invandrarkvinnorna och jämställdhet

1994/95:54 av *Lennart Beijer* (v) till kommunikationsmi-
nistern om SJ:s prispolitik

25 § Kammarken åtskildes kl. 16.19.....